

II.
C. 22184.
f. 110

22184. II. C. f. 2.

SERCE MARIJE,

prečiste Device.

Bratam in sestram Marijniga presvetiga
Serca z oziram na podružnico te
bratovšine

pri

sv. Petru v Ljubljani,

spisal

L. JERAN,

tadanji kaplan pri sv. Petru.

Z eno podobo.

Z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljanskiga Škofijstva.

V LJUBLJANI 1854.

Naprodaj pri *Matiju Gerberju.*

OFFICE OF THE SECRETARY OF THE INTERIOR

Precise Device

British Patent Office
No. 10,000 of 1881

By Appointment to Her Majesty the Queen

London

J. B. B. & Co.

Printed and Published by J. B. B. & Co.

Price 1/6

LONDON: J. B. B. & Co. 1881

Printed and Published by J. B. B. & Co.

Nektere besede

od

BRATOVŠIN.

Naš Zveličar je rekel, kjer sta dva ali kjer so trije v njegovim imenu zbrani, de je on sam v sredi med njimi (Mat. 18, 20). On je obljubil, de bo take zedinjene prošnje Bog uslišal, naj ga prosijo, kar koli hočejo.

Take družbe in edinstva so pobožne bratovšine, v kterih se jih na tavžente in milione sklépa, de bi z združeno molitvijo, z lepimi zgledi, pogostnišim in pobožnišim prejémanjem svetih zakramentov veči moč dobili, in se kakor v sveti vojski zoper svoje sovražnike: *posvetnost*, *mesenost* in *satana* vzdignili, in jih s premagovanjem samih sebe premagali, ukrotili in pod Božjo postavo podvergli.

Posvetni ljudje se v neštevilne družbe sklepajo, de bi kej dobička spravili, nekaj malo lažnjiviga veselja vžili; cele trôpe se jih podí na ples, svojo nenasitljivo poželjivost past; drugi tavajo v pregrešnih družinah od pivnice do pivnice in si išejo tovaršev, ž njimi vred nesrečnimu maliku, trebuhu, streči. **Z** britkostjo v sercu moramo viditi, de se hudovoljni sinovi keršanskih staršev celo pred Božjimi hišami v trôpe zbirajo in norčujejo, v tem ko bi mogli v cerkvi živiga Boga moliti, ali Božji glas zveličanja poslušati. V cerkvi se skrivnosti godé, pred kterimi angeli trepečejo, se beseda Božja razlaga, ktera je studenec večniga življenja, in ti nesrečni v celih trumah terdovratno ta visóki dar sprave zaničujejo, kakor nekdej na gori mertvaških gláv uni pod križem, ki so se zaničljivo na križ v terpečiga Zveličarja ozérali, se mu posmehovali in vanj pljuvali.

Zakaj bi se tedaj kristjanje svete volje ne zbirali v svete družbe, v kterih si kakor bratje in sestre nasproti pomagajo,

tiste čednosti ohraniti in perdobiti, ktere so nar hujšim nevarnostim podveržene, za keršansko popolnamost si prizadevati, in ubogim v greh pogreznjenim dušam pomagati iz njih nesreče?

Pomočki k tem bogoljubnim namenam niso nobeni drugi, kakor tisti, ki jih sveta Cerkev perporočuje, namreč: *molitev, podučevanje in spodbudovanje, preje-manje svetih zakramentov, klicanje Marije in svetnikov, lastno zatajevanje* i. t. d. De tedaj pobožne bratovšine duhu keršanstva niso nasprotne, ampak njemu čisto in popolnoma permerne in vgodne, se že iz rečeniga vidi, še bolj pa od tod, ker so bratovšine od svete keršansko-katoliške Cerkve sprejete, poterjene in priporočevane.

Cerkev je bratovšine dobro preiskala in preudarila, jih z obilnimi duhovnimi dobrotami obdarovala in nektere zmed njih v *matere-bratovšine* ali poglavitne bratovšine povzdignila. Matere bratovšine imajo oblast, *poddružne* bratovšine napravljati, jih sebi perdruževati, in jim ravno tiste

duhovne dobrote deliti, ktere same od svete Cerkve imajo, kar se zgodi s škofovim pervoljenjem tistiga kraja. Takó, postavimo, ima mati bratovšina Marijniga neomadežaniga Serca v Parizu na Francoskim silo veliko poddružnih bratovšin po vsim svetu.

Ako bi se komu čudno zdelo, de je toliko bratovšin, naj pomisli, de ni nobeden vabljen, se v vse bratovšine zapisati; kolikor več pa je pomočkov za razločne okolišine in mnogotere potrebe razločnih ljudi in časov, toliko bolj se razodeva neskončna ljubezen in neizmerno usmiljenje Pastirja, kteri ne jenja iskati in zveličevati, kar je zgubljeniga. Svet se ne per-toži kmalo zoper mnogotere razveseljevanja in kratkočase, tudi so mu ljube in drage razločne jedi in pijače; zakaj bi pa duši ne pervošil mnogoterih pomočkov, s kterimi se zamore v dobrim ohraniti in poterčiti, v ljubezni Božji rasti, ali tudi drugim k temu pripomoči?

Dobro je pa treba vediti, de bratovšine niso nikakoršne čednosti samo na sebi,

ampak le perpomočki k čednostim. Vsak dobro vé, ko bi kdo tudi v veliko bratovšinah zapisan bil in vse obmolil, ako bi pa v smertnim grehu živel, de bi ga vse to ne moglo od pogubljenja otéti. Bratovšine imajo biti pomočki *k zatajevanju samiga sebe, k ponišnosti, poterpešljivosti, čistosti, zvestimu spolnovanju dolžnost svojiga stanú, k pokoršini, k ljubezni do Boga in blišnjiga, k pokori grešnikov.* In taki pomočki so one tudi v resnici, kakor so se ob vsih časih poterdile. One so perpomočki, ki jih sveta Cerkev sicer ne tirja, vender pa perporočuje, ki k zveličanju sicer niso potrebni, vender pa koristni in perpomogljivi; torej je tudi spolnovanje njih postáv radovoljno in nikogar pod greham ne veže.

Kar sploh od bratovšin veljá, to veljá tudi posebej od bratovšine *Marijniga presvetiga, neomadešaniga Serca.* Njen sad, spreobrnjenje brezštevilnih grešnikov, narbolje spričuje njeno dobroto.

Začetek in namen matere bratovšine Marijniga presvetiga Serca.

Začetek te bratovšine je bil pri Marii Devici, imenovani Zmagovavki, v mestu Parizu na Francoskim. Mož, kateriga je bila previdnost Božja k temu odmenila, je duhovni pastir tiste cerkve, gospod Difriš-Dêženèt, ki zdaj, ko se te bukve pišejo, še živi. Desiravno je prečudni začetek té bratovšine že v družih slovenskih bukvah razložen, je vendar k namenu potrebno, ga tudi tukaj ob kratkim razložiti.

Duhovnja (fara) Marije Device Zmagovavke je sredi vélikiga mesta Pariza, vsa obdana z glediši in hišami za posvetno razveseljevanje. Od 1830. do 1840. leta je bila ognjiše vsih prekucij in vse gnusobe. V tacih okolišinah je bila merzlota in celó sovraštvo do svete vere toliko naraslo, de se duhovni v svoji lastni duhovni niso smeli v duhovski obleki perkazovati. Farna cerkev je bila tudi o naj vikših praznikih pušavi podobna; šteje namreč duhovnja do

27 tavžent ljudi, vender je bilo v letu 1835 le samo 720 svetih hostij razdeljenih. Gnusoba je bila tolika, de so tudi na pragu smerti svete zakramente zaničevali.

Ves trud in vse prizadevanje, delo in molitev gorečiga in pobožniga pastirja takimu merzlimu in posvetnimu življenju ni môglokej. Nejevera in pregrešno življenje se je tako močno razširjalo, de je bilo viditi, kakor de bi za bolezen teh duš nobeniga zdravila več ne bilo.

Gospod pa se je vender usmilil, je odperl zaklade svoje gnade, in jél to nerodovitno pušavo obdelovati. Pomoček k temu svetimu namenu je bilo obnovljenje bratovšine Marijniga presvetiga Serca. Začetnik sam od tega takole piše:

„3. grudna 1836 sim svete skrivnosti obhajal na altarju, kteriga sim od tistihmal prečastitimu in neomadežanimu Sercu posvetil. Moje serce je bilo v spominu prežalostniga stanú meni zročnih duš in petletniga prizadevanja brez sadú — v nar globokejši bolečino zatopljeno. Kar me misel navdá, *svojo duhovnižo presvetimu*

in neomadežanimu Marijnimu Sercu posvetiti, de bi se po njeni prošnji spreobrnjenje grešnikov doseglo. To misel sim kakor razmišljenje iz glave izbil, ker se mi ni nič permerna zdela. Pa spet se je povernila, in se mi je pri vsem nasprotovanju do predglasja — sanktusa — vrinovala. To vedno vsilovanje mi je težavo, nepokoj in razmišljevanje delalo, sim bil žalostin in sim Boga prosil, me te misli popolnoma rešiti, de bi zamogel brez motenja sveto opravilo opravljati. Bil sim res rešen. Še le h koncu zahvale se me je ta misel spet lotila, in pa tako živo, de so bile vse moje moči vanjo obrnjene. Premišloval sim po vsih stranéh, pa zdela se mi je ta misel le nekako poverhno, skrivnostno pobožnikarstvo, ki bi bilo nepriemerno, duhu vredne misli in sercu pokoj dajati. Vse prizadevanja pa, se tega znebiti, so bile zastonj, in utrujen nasprotvanja, sim se podal. Moje pervoljenje tedaj ni bilo radovoljno, ampak persiljeno in brez zaupanja. Mislil sim si: „Je vender le pobožnost k Marii Devici, ki utegne dober

nasledek imeti; bom poskusil.“ — Ko v svoje stanovanje pridem, sim jél postave bratovšine spisovati, vender še zmiraj z namenam, se te misli znebiti. Postave so bile kmalo skupaj. Tako je.“

„Ne tedaj jest sim začetnik matere bratovšine, Bogu samimu gre čast in hvala, ker moj duh in moje serce nista imela nič tistih lastnost, ktere bi me bile k temu početju naklonile. Ravno nasprot, moram Boga in Marijo odpušenja prositi in spoznati, akoravno sim otrok Marije in od perve mladosti navajen, jo za nar ljubezivši mater ljubiti in častiti, de pa vender na češenje njeniga presvetiga Serca nisim nikoli mislil i. t. d.“

10. grudne duhovni pastir postave bratovšine vikšimu škofu v poterditev zročí, in dobí privoljenje, pobožnost naslednji dan — 3. nedeljo v Adventu, začeti. Oznani tedaj po pridigi, de bo zvečer ob sedmih opravilo v ta namen, de bi od Božjiga usmiljenja na prošnjo *Marijniga Serca* spreobrnjenje grešnikov sprosili, in opomni pričujoče, de naj bi peršli. — Bilo je pričujočih le malo,

in ni bilo upanja, de bi se to naznanilo dalje razširilo, ker so ljudje le od denara in kratkočasov govorili, ne pa od tega, kar se je v cerkvi godilo. Torej duhoven žalostin gre z léce. Bog pa mu serce poterdi, ko se namreč v žagrad verne, prideta za njim dva štacunarja, ki jih sicer ni bilo v cerkvi viditi, se spovesta in sta od tistihmal dobra kristjana. Oná sta bila začetek Božjih usmiljenj in neštevilnih gnad, ktere je bil Gospod tej bratovšini prihranil.

Popoldne se začne pobožnost z večernicami Matere Božje. Pričakoval je duhovni pastir kakih 50 do 60 ljudi, prišlo jih je pa 400 do 500. Le o nar večih praznikih jih je bilo toliko v cerkvi.

Pri večernicah so bili ljudje mirni, pa merzli in vnémarui. Ko pa duhoven potem namen in postave bratovšine razklada, so se močno vnéli in jeli svoj nesrečn dušni stan čutiti. To se je zlasti pri litanijah pokazalo, ker so besede: „*Pribežališe grešnikov,*“ in „*Zanesi nam o Gospod,*“ ljudje sami iz svojiga nagiba trikrat zaporedama ponovili.

Duhovna, ki je pred sv. Rešnjim Telesam klečal, take znamenja skesanja močno v serce ginejo, začne k Materi Božji zdihovati, de naj reši te uboge grešnike, ki jo svoje pribežališe imenujejo, in de naj sprejme to bratovščino pod svojo brambo. V znamenje pa, če je to Bogu dopadljivo, poprosi natihama za spreobrnjenje nekiga velikiga terdovratniga grešnika in obljubi, de bo drugi dan v Marijnimu imenu k njemu šel.

Ta mož je bil še minister kralja Ludovika XVI., spačen z nauki napčnih modrijanov, že 80 let star, in od svojiga petnajstiga leta čisto brez vsake vere. Bil je že slep in skoz več mescov bolan, vendar od sv. zakramentov nič ni hotel slišati; že desetkrat je duhoven k njemu priti skušal, pa ni bilo perpušeno. Tudi zdaj, 12. grudna, so ga hotli odpraviti, ali duhoven ni hotel odstopiti in je silil, de ga morajo k bolniku pustiti, kar se je tudi res zgodilo. Ko nekoliko prijazno spregovorita, reče bolnik: „*Gospod oče, blagoslovite (šegnajte) me, prosim vas!*“ — Ko mu to

željo spolni, reče bolnik: „O kako dobro mi dé vaše obiskanje! Viditi vas ne morem, pa vašo pričujočnost čutim. Odkar ste per meni, čutim mir, pokoj in serčno veselje, kakoršniga še nisim imel.“ Lahko ga je bilo tako omečeniga k spovedi napraviti, kar se je tudi precej zgodilo. Živel je še do 10. mal. travna v veliki spokornosti, ljubezni do Boga in zaupanju na Božje usmiljenje. Čemu drugimu, kot močni prošnji Marije Device je to spreobrnjenje perpisovati? Spreobrnjenje tako terdovratniga grešnika je bilo očitno spričevanje, de je djanje in prizadevanje té vnovič zbujene bratovšine Bogu dopadljivo.

To se je tudi v kratkim pokazalo. Kmalo se je v tisti duhovni vse spremenilo; ljudje so začeli lepši živeti, k Božji službi pridniši hoditi, svete zakramente prejemati in godile so se prečudne spreobrnjenja. *)

*) Permeri : „Handbuch zum Gebrauche d. Mitgl. der Erzbrudersch. d. heil. und unbesl. Herzens Mariä.“ Vom Dufliche Desgenettes. Einsiedeln 1843. Tudi : „Annalen d. Erzbrud.“

Iz prejemanja svetih zakramentov za velikonočni čas se vidi nagla in velika sprememba. Zmed 26 do 27 tavižent ljudi tiste duhovnije jih v letu 1835 o veliki noči ni bilo več kot 720 per sv. obhajilu. Toliko je bila vera opešala. V letu 1838 pa jih je prejelo že 12 tavižent velikonočno sv. obhajilo, in čezdalje je bilo bolje. Pa ne le samo od dušnih, tudi od telesnih bolezin je bilo njih veliko čudama ozdravljenih. Zavoljo tako obilniga sadú ta bratovšina ni bila v Rimu le samo poterjena, ampak z razpisam od 24. mal. serpana 1838 tudi v poglavitno ali *mater-bratovšino* povzdignjena, ki ima oblast, po vsim svetu *podružne bratovšine imeti*.

Neizrečeno naglo se je ta bratovšina po Francoskim in po vsim svetu razširila. Ze v 2 letih je bilo samo v Parizu 58962 va-njo zapisanih in imela je tudi drugod že 187 podružnic ali pridruženih bratovšin. Od vsih strani so terdovratne grešnike v molitev materi-bratovšini perporočevali, in velikrat so bili že tisti dan neutegama omečeni, ko se je molilo za nje, in so bili v

molitev bratom in sestram perporočeni. In verni, kjerkoli so od te bratovšine slišali, so jo veséli sprejeli. Misionarji so jo med divjaki napravljali, ki so jih spreobrnili in sprosili so z njo pogostama spreobrnjenje naj terdovratniših nejevernikov. V letu 1851 je štela mati bratovšina že nad 16 milionov tovaršev, in 10 tavižent tri in trideset podružnic. Po vsih krajih se tedaj vzdiguje glas in vpitje za terdovratne grešnike k Bogu, ki noče pogubljenja grešnika, temuč de bi se spokoril in živel, in to klicanje Marija zbira in ga daruje Njemu, ki je neskončno usmiljen.

Namen te bratovšine.

Namen te bratovšine je češenje presvete Marije Device, ali kar je ravno to: češenje njeniga neomadežaniga Serca, povikšanje keršanskiga življenja, in zlasti spreobrnjenje grešnikov na prošnjo milostne Marije. — Ko pa Marijno Serce častimo, ne mislimo si toliko njeniga telesniga serca, ampak veliko več njeno du-

hovno Serce, to je, postavimo si pred oči njeno popolnoma nebeško življenje, njene visokosvete misli in želje, njene nadzemeljske zamišljenja, njeno pregoreče hrepenenje k Bogu, njeno silno veliko ljubezin do Boga in prečudno žejo za vsih ljudi srečo in zveličanje, njeno neizrečeno gnanje za spreobrnjenje ubozih grešnikov, njene jasne in dobrotne namene, njene presvitle čednosti in lepe lastnosti. Vse to ima v njenim presvetim Sercu svoj sedež, v tem prečudno lepim Sercu, kteriga je Bog Oče zmed vsih serc za svojiga Sina izvolil, in ga sveti Duh za njegovo stanovanje z vsimi nebeškimi lepotijami ozaljšal. To duhovno Serce nar lepši Device in nar čistejši Matere nam je pred očmi imeti, se veseliti in čuditi nad njegovimi nebeškimi lastnostmi, in se s svojim življenjem, kolikor nam je mogoče, njenimu življenju bližati. To je pravo češenje njeniga presvetiga Serca.

Začetek podružne bratovšine Marijniga presvetiga Serca pri farni cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Že od nekaj let sem sta si rajnki gospod Ignaci Bernbaher in častni Brat David pri Ljubljanskih OO. frančiških prizadevala bratovšino Marijniga neomadežaniga Serca razširiti, ali podružnice te bratovšine do leta 1852 na Krajskim ni bilo nobene. Pervo so napravili visokočastiti duhovni pastir gospod Matevž Svetličič v predmestni duhovni sv. Petra v Ljubljani.

Vpervič so dobili pervoljenje od prečastitljiviga Ljubljanskiga škofijstva, tako bratovšino napraviti (21. kimovca 1851).

Po tem so postave te nove podružnice tudi v Pariz poslali ter jo k materi-bratovšini Marije Device Zmagovavke v Parizu pridružili. (Dopis iz Pariza od 20. grud. 1851.) Prečastitljivo Ljubljansko škofijstvo je pridruživno pismo sprejelo in nekatere okolišine bolj natanko določilo z

odpisama od 16. in 29. sveč. 1852, in tako je bila podružnica vstanovljena. Skorej ob ravno tistim času se je začela podružnica v Mengšu, malo poznejši tudi v Selcih, in l. 1853 na Jezeru pri Marii D. na Gorenškim. Tedaj so dosihmal 4 na Krajskim.

Postave

Šent-Peterske podružnice.

Bratovšina presvetiga in neomadežaniga Serca Marije Device per farni cerkvi sv. Petra v Ljubljani je podružnica matere-bratovšine Marijniga presvetiga in neomadežaniga Serca, ki je pri farni cerkvi blažene Marije Device Zmagovavke v Parizu.

Namen te bratovšine je ravno tisti, kteriga si je mati-bratovšina odločila. Ta namen je namreč:

1. *Presvetimu in neomadežanimu Sercu blažene Marije Device sinovsko čenjenje, ljubezin in vdanost skazovati.* Tako skazovanje se godi s tem, *de naj bratje in sestre vse svete opravila, do-*

bre dela in molitve z zasluženjem pre-svetiga Marijniga Serca sklepajo, in ravno s tem trojedinimu Bogu in Božji-mu Sercu Jezusovimu móljenje (Božjo čast), ljubezen, vérnost, pokoršino in pobožnost darujejo.

2. Je namen te bratovšine, sprostiti, de bi vsakteri grešniki od neizmerniga Božjiga usmiljenja po zasluženju in proš-nji blažene Marije Device s češenjem in v pomoč klicanjem njeniga preusmiljeniga Serca poboljšanje in spreobrnjenje do-segli.

Pomočki, ki si jih je bratovšina v doségo tega namena odločila, so: očitne svete opravila pri bratovskim altarju, in vsakdanje posebne molitve družnikov.

Očitne svete opravile so:

1. Slovesna sveta maša pri bratovskim altarju s kratko primerno pridigo zjutraj, kakor se bo poprejšno nedeljo oznanilo, in popoldan po keršanskim nauku lavre-tanske litanije ob vsih bratovskih praznikih, to je: v nedeljo pred Septvagezimo, ki je

veliki praznik matere-bratovšine, in ob vsih praznikih Matere Božje, ki so v Ljubljanski škofii zapovedani.

2. Sveta maša pri bratovskim altarju v praznik 7 žalost Matere Božje; spreobrnjenja sv. Pavla (25. pros.); sv. Marije Magdalene (22. mal. serp.), in saj vsako prvo soboto sleherniga mesca skoz leto, ravno tako skoz celo osmino prečistiga spočetja Marije Device. Sicer pa bo več ali manj svetih maš, kakor bo bratovšina pomočkov imela.

3. Litanije Matere Božje ob vsih sobotah skoz leto permerno uro popoldan, in po litanijah vselej 5 očenašev in češena-Marij za spreobrnjenje grešnikov.

Vsakdanja molitev družnikov je ena češena-Marija s pristavkam: *O Marija, pribežališe grešnikov, prosi za nas!* ki naj se zvesto obmóli.

Opomnijo se pa tudi bratje in sestre, de naj skerbijo, pogosto zakramente svete pokore in presvetiga Rešnjiga Telesa vredno prejemati, in naj sad tega prejémanja večkrat za spreobrnjenje grešnikov Bogu vsigamogočnemu pobožno darujejo.

Duhovni pastir (fajmošter) pri svetim Petru je za vselej vodja te podružne bratovšine. Njegovo opravilo, in z njegovim pervoljenjem opravilo njegovih gospodov pomočnikov (kaplanov) je :

1. Verne zapisovati, kateri želijo k bratovšini perstopiti.

2. Bratovske duhovne opravila vladati in ljudstvu oznanovati.

3. Zapisovati pobožne darove vernih, razdeliti maše, skerbeti za ozaljšanje bratovskega altarja in njegove naprave, in za druge potrebne reči.

4. Vsakoletne prihodke in izdatke zapisovati, in ob letu soštete imeti, ako bi jih hotlo visoko škofijstvo viditi.

5. Varovati, de se te postave brez pervoljenja visokočastitiga škofijstva ne prenaorejajo in ne kazijo.

Kaj se družnikom Marijniga neomađežaniga Serca posebno perporočuje?

Kar je vsaciga človeka dolžnost, to bratovšina Marijniga prečistiga Serca svojim otrokam še posebej perporočā, namreč

za čistost serca skerbeti, ker ta lepa čednost človeka posebno Marii perkupi in ga njene brambe vredniga stori. Dalje naj vsi skerbé, goreče hrepenenje po zveličanju duš v svojim sercu vnemati, ter pomnijo visoke cene, za katero jih je Sin Božji na križu odkupil. Iz tega namena naj si bratje in sestre prizadevajo:

1. Se nasproti z dobrim zgledam in pohlevnim opominovanjem od hudiga odvrtačevati in k dobri mu buditi;
2. starši, gospodarji, gospodinje naj si prizadevajo svoje otroke, posle, delavce keršanskiga življenja vaditi, jih k pobožnimu obiskovanju Božje službe rezo perganjati; pijančevanja, ponočevanja in pregrešniga znanja svojih podložnih nikakor ne terpeti;
3. keršansko skerbljivost za dušne potrebe bolnikov imeti;
4. ubogim po svoji moči pomagati, in s telesno pomočjo tudi dušno sklepati ter jih h keršanskimu življenju opominjati;
5. mertvih ne pozabiti.

Odpustki

za družnike Marijniga Serca.

Opomin. Odpustki so le odpušenje časnih štrafing, ktere bi mogel spokornik še terpeti, ki je že z zakramentam svete pokore v stan posečujoče gnade Božje prestavljen. Pri odpustkih se tedaj ne odpušajo grehi, ne večne štrafinge, ker to mora že v spovedi odpušeno biti, in človek mora biti v stanu gnade, ako hoče odpustke zadobiti. Zlasti se odpustki ne morejo doseči, dokler storjena škoda, kolikor je mogoče, ni poravnána, dano pohujšanje popravljeno, odvzeto blago ali dobro ime povernjeno, sovraštvo odpravljeno, pregrešno znanje opušeno, in kar je družiga enaciga.

Bratje in sestre te bratovšine, ako se skesano spovejo, sv. Rešnjje Telo vredno prejmejo, in v namen sv. Očeta v kaki cerkvi molijo, zadobijo :

A. Popolnoma odpustke : 1. V dan sprejetja v bratovšino; 2. vsak rojstni dan ali god; 3. v nedeljo pred septvagezimo; 4. noviga leta dan; 5. na svečnico; 6. v dan Marije Device oznanjenja; 7. rojstva; 8. vnebovzetja; 9. čistiga spočetja; 10. sedem žalost; 11. spreobrnjenja sv. Pavla;

12. sv. M. Magdalene; 13. sv. Jožefa; 14. sv. Janeza Kerstnika; 15. vsak mesec dvakrat ob radovoljnih dnevih, ki se zamorejo tudi za duše v vicah oberniti; 16. ob smertni uri, ako se skesano spovedo in sv. Rešnje Telo prejmejo; ali ko bi jim tega ne bilo mogoče, če presveto ime *Jezus* z besedo ali v sercu kličejo.

B. Nepopolnoma odpustki. Pri vsih bratovskih cerkvenih opravilih in očitnih molitvah, ki se opravljajo pri bratovskim altarju matere-bratovšine ali pa kake podružnice, dobí vsak pričujoč, če tudi ni v bratovšini zapisan, vselej pet sto dni odpustkov, pa le takrat, ako on pri takih opravilih za terdovratne grešnike pobožno moli. — Take opravila so pri podružnici sv. Petra v Ljubljani: svete maše o praznikih Matere Božje, nekterih drugih svetnikov, kakor se vselej oznani, maše z žegnam ob sabotah skoz leto in pa litanije ob sabotah in odločenih praznikih popoldne po keršanskim nauku.

Ti odpustki so nekaj od papeža Gre-

gorja XVI., nekaj od sedanjiga sv. Očeta Pija IX. pobožnim vernim podeljeni.

Še nekteri opomini.

1. De bratovšina svoj namen doseže, naj bodo njeni družniki kakor od Jezusa in njegove Matere Marije najéti zvesti delavci, katerim ni nič svetejšiga, kakor nedolžne greha varovati, in grešne na pot pokore zavračevati. Ali ni grešnik nar nesrečniši stvar pod milim nebam? „*Ko bi grešnik spoznal, kako hudobno in grenko je, Gospoda Boga zapustiti, gotovo bi nikoli ne grešil,*“ govori sv. Duh po Jeremiju preroku 2, 19. Kako dobro in Bogu dopadljivo delo je tedaj, takim nesrečnim zgubljenim nazaj na pot zveličanja pomagati; — pa ne le samo tem, ampak sploh vsim, ki so deleč od Boga, nevérnkam in krivovercam.

Bratam in sestram naj bo tedaj perporočeno, molitev sv. Bernarda. „Spomni se, o preusmiljena Devica“ i. t. d. vsak dan za se in za grešnike moliti, pogosto sv. zakramente prejemati, ubogajime da-

jati, kateri premorejo, z rés keršanskim življenjem dobre zglede dajati, zlasti praznike bratovšine v prid za grešnike obračati.

2. Prazniki bratovšine so: *Praznik Marijniga Serca* (v nedeljo po osmini véliciga Šmarnja); nedelja pred septvagezimo, in zgorej imenovani prazniki, ob katerih so popolnoma odpustki. Verh tega tudi sabote skoz leto, zlasti vsaka perva sabota v mescu. Ob sabotah je posebno dobro, de družniki pridejo k bratovski maši in k litanijam v poddružnico, ako zamorejo, ker zraven tega, de sveto mašo in molitve za spreobrnjenje grešnikov darujejo, imajo še sami za se velik prid, ko se odpustkov vdeležijo.

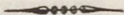
3. Kdor je v ti ali drugi bratovšini, pa ne smé misliti, de namenu bratovšine s tem zadosti stori, ako opravila bratovšine po zunanje dopolni, zraven tega pa pozabi svoje serce lepšati, svoje življenje boljšati. Eno je potrebno: *po božjih in cerkvenih zapovedih živeti*, in de bi se to eno doseglo, so bratovšine velik in imenitni pomoček. Nobene čednosti pa člo-

vek ne more z bratovšino nadomestiti; zlo bi se motil, ako bi kdo mislil, jest te čednosti nimam, se bom pa namesto nje v bratovšino zapisal. Misli si veliko več: v bratovšino se bom zapisal in zvesto opravljaj in molil, za to, de bi zamogel ložej to ali to čednost pridobiti, ktere mi še posebno manka.

4. Nekteri pomišlujejo, se v kako bratovšino zapisati, ker se bojé, de bi grešili, ako bi opravil bratovšine kterikrat ne doplnili. Takim boječljivim bodi v tolažilo rečeno, de zunajne opravila nobene bratovšine ne vežejo pod greham. Ako postavim kdo kak dan opustí bratovske molitve obmoliti, za to nima greha, škoda pa se vé de mu je, ker se s tistim bratovskim opravilam sklenjenih gnad ne vdeleží. Torej se po besedah svetiga Frančiška Salezjana zamore vselej pri bratovšinah veliko pridobiti, nikoli pa nič zgubiti ne.

5. V bratovšino zamorejo sprejeti biti vsi katoliški kristjani brez razločka iz vsakiga stanú in starosti. Sprejemajo se tudi otroci, ker so takó Marii darovani in Ma-

rijne brambe prav posebno deležni. Sprejemati je celó take, ki so dozdej morebiti vse opušali, kar vera zapoveduje; celo taki, ki so bili sovražniki svete vere, ali njih služabniki, se sprejmejo, ako želijo. Sama misel: „Koliko služabnikov ima v hiši mojiga Očeta obilno jesti, jest pa tukaj od lakote konec jemljem,“ je v zgubljenim sinu sklep obudila, se v očetovo hišo verniti. In koliko naših zgubljenih bratov peklí ravno taka misel! Skušnja nas je učila, kako močno taki velikrat hrepené po priprostosti keršanske vere in po dušnim miru. Tode napuh, nečimernost in napčni strah pred ljudmi jih imajo v svoje verige vklenjene. Ako tedaj taki to pervo stopinjo poskusijo, naj se ljubeznjivo sprejmejo, in pridobljeni bodo za Boga in za njih zveličanje. Tako piše začetnik bratovšine (Handb. str. 282.).

Pobožne molitve in opravila.

Memorare sv. Bernarda.

Dobro vsak dan s Češeno Marijo moliti, ker s to molitevjo sv. Bernarda je že veliko prečudnih spreobrnjenj od Boga sprošenih.

Spomni se, o preusmiljena Devica, de ni bilo še nikdar slišano, de bi kdo zapušen bil, kateri koli je pod tvojo brambo perbežal, tebe pomoči prosil, in se tvoji prošnji per Bogu perporočil. S tém zaupanjem navdan, hitim k tebi, o devic Devica, Kraljica angelov, in Mati našiga Gospoda Jezusa Kristusa! K tebi zdihujem, o Zvezda na morji, k tebi pridem, k tebi bežim, pred teboj grešnik zdihajoč stojim: ne zaverzi moje prošnje, o Mati večne Besede! temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Zjutranje molitve.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

O presveta Trojica, trojnoedini Bog! ti me vidiš; v tvoji pričujočnosti sim, ko spim, pred tvojim obličjem se zbudim. Tebe molim s preponižnim sercam, tebe častim in hvalim iz vse duše, tebi vse dušne in telesne čutila in moči zročim. Vari me po svoji nezmérni dobroti, de ne pridem v nevarnost, de ne grešim.

O Marija, prosim te po tvojim presvetim Sercu, pridobi mi gnado in lepoto ponižniga duha, čistiga serca in telesa, in vedno budeče vesti.

O Marija, čista in neomadežana v svojim spočetju! prosi za nas per Bogu Očetu, čigar Sina, od svetiga Duha spočetiga, si ti Mati. Amen.

O Angel Božji! ti varh si moj, po Božji milosti sim tebi zročén; razsvetli me in vari, vôdi me in vižaj. Amen.

O velik svetnik in pomočnik (svetnica in pomočnica) I.! na čigar imé sim keršen; prosi za me, de bom, kakor ti na zemlji, zvesto Bogu služil, in ga v nebesih vekomaj s teboj hvalil. Amen.

Angelovo češenje; Oče naš, Češena Marija, čast bodi, Vera.

Darovavna molitev.

Vsako jutro dobro moliti.

Češena si, Marija! Ti si polna milosti. Gospod je s teboj. Žegnana si med ženami in žegnan je sad tvojiga telesa, Jezus. S temi besedami te z velikim angelam v začetku dneva ponižno pozdravim, o presveta Mati! in ti darujem vse svoje misli, želje in dobre dela, tudi vse svoje opravila in vse djanja keršanske ljubezni, in vse zatajevanja, ktere bom dans opravljal. Sprosi mi gnado, pri vsih rečeh svét namen in goreče želje imeti, si Božjo dopadljivost pridobiti; ker le samo ta

me zamore srečniga storiti. Darujem vse moči in djanja tvojimu presvetimu in neomadežanemu Sercu, de bodo, z njegovimi zasluženji obogatene, peršle pred tron tvojiga Božjiga Sina, — in te preponižno prosim, naj smém s tvojim Sercam zedinjen presveto Trojico moliti, in de od Jezusoviga Božjiga Serca sebi in vsim grešnikom praviga spreobrnjenja prosim in sprosim. Amen.

Večerne molitve.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

S svetim straham te mólim, o moj Bog! ker vém, de se znajdem pred tvojim neskončnim veličastvam. Tvoje okó me vidi, tvoja roka me je današnji dan varovala, tvoje serce me je ljubilo. V tebe verjem, ker si neskončno resničin; v tebe upam, ker si neskončno dobrotljiv; tebe ljubim iz vsiga serca, ker si neskončno ljubezniv. O Bog, daj, de te bom res ljubil. Ljubim

svojiga bližnjiga, kakor sam sebe; dodeli mi, o Bog, de ga bom res kakor sebe ljubil.

Bodi češen in hvaljen, o usmiljeni Bog! de si me ta dan obvaroval velikih nesréc na duši in na telesu. Bodi češen in hvaljen, de si me zdraviga in živiga ohranil, ki jih je ravno ta dan na tavžente zbolelo in pomerlo. Prosim te pohlevno, obvari me tudi nocojšno noč vsiga hudiga, zlasti pa greha in hudobnih duhov zalezovanja.

Pomisli, kaj si od davi zagrešil.

Zoper Boga: zamude ali vnémarnosti v svetih opravilih, nespoštljivost v cerkvi, zadolžene razmišljenja per molitvi, nasprotovanje do Božje gnade in svetih navdajanj; zmerjanje, kletev, prederzno imenovanje svetih imén, pomankanje zaupanja in vdanosti v voljo Božjo.

Zoper bližnjiga: Prederzne sodbe, natolevanja, sovraštva, nevošljivost, vjedanje in želje se zmaševati, prepir, jeza, zaničevanja, razžaljenja, raznašanja, obre-

kovanja, zasmehovanja, krivične obdolženja in zatožbe, škodovanja na premoženju in na časti in poštenju, slabi zgledi, pohujšanje, preslabo spoštovanje, pokoršina, keršanska ljubezen, zvestoba . . .

Do samiga sebe : Nečimurnost, napčni strah pred svetam, laži, misli, želje, besede in djanje zoper čistost, nezmernost, serd, nepoterpežljivost, življenje brez prida in koristi, nečimerno in posvetno življenje, lenoba v spolnovanju dolžnost svojiga stanú . . . **Zdaj reci** :

Žal mi je v resnici iz globočine serca, de sim spet dans velikrat in hudo razžalil tvojo neskončno lepoto, tvojo neizmerjeno ljubeznjivost, tvojo neprecénjeno dobroto, o presvétí Bog, moj dobrotljivi Stvarnik, moj usmiljeni nebeški Oče !

O sveti Duh, studenec večne luči ! razžêni temote iz mojiga uma in pameti, de bom spoznal gnusobo in hudobijo greha, in de se ga bom v prihodnje z vsimi dušnimi in telesnimi močmi varoval.

Čuj mi tudi ti, o prelubeznjiva Božja Mati! nad dušo in telesam, de dušni in telésni sovražniki in pošasti teme s svojim zalézovanjem nič ne opravijo zoper mene. Zavoljo svojiga preusmiljeniga neomadežaniga Serca bodi vselej moja Mati, o Marija, in sprejmi moje serce k sebi, de se v posvetnost ne zamisli in s kugo greha ne ognusi.

Vari me greha, tudi ti, moj angel varh! o vari greha!

Jezus, Marija in Jožef! vam v roke zročim svojo dušo.

Vsak dan obuditi.

Veró. O moj Bog! terdno in stanovitno verjem, kar sveta katoliška Cerkev zapoveduje verovati; ker si ti, o Bog! to razodel, ki si večna resnica in modrost, ktera ne more ne goljufati, ne goljufana biti.

„Verjem, o Gospod! pridi v pomoč moji slabi veri.“

Upanje. O moj Bog! zaupam v

tvojo gnado, večno življenje doseči, ker si ga ti obljubil, ki si vsigamogočin, neskončno zvést, dobrotljiv in usmiljen.

„Obvari me, o Gospod! ker v té zaupam.“

Ljubezén. Ljubim te, o Bog! ker si naj vikši in neskončno ljubeznjiva Dobrota, ki je vse ljubezni vredna.

„Ti véš, o Gospod! de te ljubim.“

Obžalovanje. O moj Bog in Gospod! žal mi je iz globočine serca, de sim tebe, naj vikši neskončno Dobroto, ktero nad vse ljubim, kdej razžalil. Gnusi in studi se mi do mojiga greha, in terdno sklenem, svoje življenje poboljšati in te ne več žaliti.

Dober namen. O moj Bog! tebi darujem vse svoje misli, besede in djanja, naj bodo v tvojo veči čast, in sklenem jih z britkim terpljenjem in s smertjo Jezusa Kristusa, ki je moj Zveličar. Amen.

Opomin. Kdor te molitvice vsak dan celi mesec zvesto móli, zamore enkrat kadar koli v mescu

popolnoma odpustke zadobiti, ako vredno sv. Zakramente prejme in potem 7 Očenašev in Češena Marij in Vero v namen svetiga Očeta moli. Verh tega zadobé tudi zadnjo uro popolnoma odpustke, kateri so v svojim življenju to pobožnost zvesto opravljali. Tudi se dobé še vsak dan posebej, ko se té čednosti obudijo, nepopolnoma odpustki 7 let in sedemkrat 40 dni. Vsi ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah oberniti. Benedikt XIV. razp. 11. grud. 1754.

Sveta maša,

zlasti kadar se bere bratovska maša
za spreobrnjenje grešnikov.

Per tih mašah, ki se beró ob sobotah za spreobrnjenje grešnikov, zadobí vsak véрни, ki pobožno za spreobrnjenje grešnikov moli, pet sto dni odpustkov, naj bo ud bratovšine ali ne. (Papež Gregor 24. mal. travna 1838.)

Perpravljanje.

Pred teboj klečim, o presveta Mati Jezusa, mojiga Zveličarja, in te prosim, perdôbi mi gnado, de bom s preponižno molitvo, z naj gorečniši ljubeznijo, z naj občutljivši hvaležnostjo in z odkritoserčnim obžalovanjem svojih grehov zamogel biti per ti visoki daritvi svete maše. S tem neomadežanim daram, o presveta Mati! želim in si naménim, se presveti Trojici zahvaliti za vse gnade, s kterimi je tvoje presveto in neomadežano Serce obogatila. Tudi želim in si naménim, Boga neskončno usmiljeniga po zasluženu Jezusa Kristusa in po preljubeznivi lepoti tvojiga Serca prositi svojiga lastniga spreobernje-

nja in spreobrnjenja ubozih grešnikov.

Presveto Marijno Serce! brez greha spočeto, prosi za me, vari me. — Češena Marija . . .

*Pristop *)*.

V imenu Boga Očeta, in Sina, in sv. Duha. Amen.

Ti, o Bog, si moja moč. Zakaj si me zapustil, in zakaj hodim žalostin, ko me moj sovražnik stiska?

Pošlji mi svojo luč in svojo resnico, naj me vodite in pripejete na tvojo sveto goro in v tvoje prebivališa.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vekomej. Amen.

*) Naslednje molitve so sploh iz mašnih bukev vzete.

Spovém se Bogu vsigamogočnemu, Marii, vselej Devici, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janezu Kerstniku, svetima apostelnama Petru in Pavlu, in vsim Svetnikom, de sim obilno grešil z mislimi, z besedami in z djanjem: moj greh, moj greh, moj silni greh! *) Torej prosim Marijo, vselej Devico, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janeza Kerstnika, sveta apostelna Petra in Pavla in vse Svetnike, za me prositi per Gospodu, našim Bogu.

Usmili se nas vsigamogočni Bog, in perpelji nas po odpuššanju naših grehov v večno življenje. Amen.

*) Per teh besedah se z mašnikom vred trikrat na persi vdari.

Molitev.

O Gospod! prosimo te, odvzemi od nas naše grehe, de bomo vredni, s čistim sercam stopiti v nar svetejši svetišèe. Amen.

Prosimo te, o Gospod! po zasluženju tvojih svetnikov, kterih svetinje se na tem altarju hranijo, in vsih Svetnikov, odpusti nam milostljivo vse naše grehe. Amen.

Gospod, usmili se! Kriste usmili se! Gospod usmili se nas!

Gloria.

Čast Bogu na visókim, in mir ljudém na zemlji, ki so svete volje. Hválimo te, častimo te, mólimo te, povišujemo te; zahvalimo se ti zavoljo tvojiga veliciga usmi-

ljenja. Bog, nebeški Kralj! Bog, vsigamogočni Oče! Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod, Bog, Jagnje Božje, Sin Očeta! Ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo molitev! Ki sediš ob desnici Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svét, ti sam Gospod, ti sam Narvikši, s svetim Duham, v Veličanstvu Boga Očeta. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, ki si presveto Serce preblažene in vselej neomadežane Marije Device z duhovnimi darmí in milostmí obilno prenapolnil, in ga po podobi Božjiga Serca, Sina tvojiga Jezusa Kristusa z ljubeznijo in usmiljenjem navdal; dodéli,

ki spomin njeniga presladkiga Serca obhajamo, de bo z zvestim posnémanjem njenih čednost v našim sercu zaznamnjan Jezus Kristus, kateri s teboj in s sv. Duham živi in kraljuje, Bog vekomej. Amen.

Vsigamogočni in neskončno pohlevni Bog, ki si žejnimu ljudstvu studenec žive vode iz skale obudil; zbudi iz naših terdih serc solze obžalovanja, de bomo svoje grehe objokovali, in po tvoji milosti njih odpušenje dosegli.

Užgi, o Gospod, z ognjem svetiga Duha naše serca, de ti bomo s čistim telesam služili in z očišenim sercam dopadli. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

K berilu in evangeliju.

Iz bukev Sirahovih 24.

Jest sim ko terta sladek in dišeč sad rodila, in iz mojiga cvetja je častit in obiln sad. Jest sim mati čiste ljubezni, in strahú, in spoznanja, in svetiga upanja. Per meni je vsa milost pota in resnice, per meni vse upanje življenja in čednosti. Perstopite k meni vsi, kateri me želite, in mojiga sadú se nasitite. Zakaj moj duh je slajši od medú, in moj dél slajši od medú in satovja. Moj spomin je v večne rodove . . . Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kateri po moje delajo, ne bodo grešili. Kteri mene oznanujejo, bodo večno življenje imeli.

Vera.

Se moli, ako jo mašnik moli.

Darovanje.

Sprejmi, sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta neomadežani dar, kteriga mašnik, tvoj služabnik, tebi pravimu živimu Bogu daruje, za moje neštevilne grehe, zamére in zanikernosti, za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve; naj bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Darujemo ti, o Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, naj pride s prijetnim duham pred obličje tvojiga Božjiga veličastva za naše in vsiga sveta zveličanje. Amen.

V duhu ponižnosti in s potertim sercam naj bomo od tebe, o Gospod! sprejéti, in naša daritev naj se takó opravlja dans

pred tvojim obličjem, de tebi, o Bog! dopade.

Sprejmi, o sveta Trojica! ta dar, kteriga ti darujemo v spomin terpljenja, od smerti vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našiga, in v čast presvete, vselej čiste Marije Device, svetiga Janeza Kerstnika, svetih apostelnov Petra in Pavla, teh in vsih Svetnikov; de bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in de oni za nas v nebesih prosijo, kterih spomin obhajamo na zemlji; po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Bog! čigar veličanstvu je presveta neomadežana Marija Devica neomadežan dar darovala, vžgi v naših sercih oginj tiste ljubezni, kteri je v njenim Sercu gôrel, de

bomo, ž njim očišeni, vredni spoznani, tebi ravno tisti dar darovati, Jezusa Kristusa, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog vekomej. Amen.

Raztergaj, o Gospod, vezi naših grehov, in dodéli nam vnovič, kar si nam že enkrat dodelil, ter odreši nas z odpušenjem, ki si se bil ponižal nas z milostjo odrešiti: de ti bomo hvalni dar s pravo radovoljnostjo in s čistim sercam darovali. Amen.

Predglasje ali Sanktus.

Zarés vredno in pravično, spodobno in zveličavno je, de tebi povsod in vedno zahvalo damo, sveti Gospod! vsigamogočni Oče, večni Bog! in de te v čenšenju presvetiga in neomadežaniga

Serca Marijniga hvalimo, častimo in povelečujemo. Ker ona je z obseńčenjem svetiga Duha tvojiga Edinorojeniga spočela in per večni časti devištva svetu večno luč dala, našiga Gospoda Jezusa Kristusa; po katerim tvoje veličanstvo hvalijo angeli, molijo gospostva, se moči tresejo; kteriga nebesa in nebeške moči, in zveličani Serafi v združenim razveseljevanju prepevajo; s kterimi prosimo, tudi naše glasove skleni, ker te ponižno hvalimo, rekoč:

Svét! Svét! Svét! Gospod, Bog nebeških trum! Nebo in zemlja je polno tvoje Slave. Hosana na visókim! Češen bodi, kteri pride v imenu Gospodovim! Hosana na visókim!

Pred povzdigovanjem.

Tebe tedaj, predobrotljivi Oče, ponižno prosimo po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim; dopadljivo sprejmi in blagoslovi te darí, te ponudbe, te svete in neomadežane darila, ktere ti darujemo, zlasti za tvojo sveto katoliško Cerkev, ktero milostljivo vmiri, ohrani, zedini in vladaj po vesoljnem svetu, s tvojim služabnikom našim papežem I., in našim škofam I., in našim cesarjem I. in vsimi pravovernimi in spoznavavci katoliške in apostolske vere ob enim.

Spomni se, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I.; in vsih pričujočih, katerih vera in pobožnost ti je znana, za ktere ti darujemo, in kateri ti darujejo

ta dar, za se in za vse svoje, v rešenje njih duš, v upanje njih zveličanja in blagra, in kateri tebi, večnemu, pravimu in živimu Bogu, svoje obljube opravljajo.

Zavoljo tega te prosimo, o Gospod, sprejmi dopadljivo ta dar naše službe in cele svoje občine, naše dneve v svojim miru vladaj, in zapovej, de bomo večniga pogubljenja oteti, in čedi tvojih izvoljenih peršteti; po Kristusu Gospodu našim. Amen.

K povzdigovanju sv. Rešnjiga telesa.

Bodi češen in hvaljen pravi Bog, v podobi kruha na altarju živ pričujoči! O Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus, bodi mi usmiljen!

O predobrotljivi Jezus, odpusti mi moje grehe!

K povzdigovanju sv. Rešnjekervi.

Bodi češen in hvaljen pravi Bog, v podobi vina na altarju živ pričujoči. O Jezus, tebi živim! O Jezus, tebi umerjem! O Jezus, tvoj sim živ in mertev! Daj, o Jezus! de tvoja draga Kri nad menoj ne bo zgubljena.

Po povzdigovanju.

Spomnimo se, o Gospod! visokosvetiga terpljenja Kristusa, tvojiga Sina, našiga Gospoda, pa tudi njegoviga od smerti vstajenja, in njegoviga častitljiviga vnebo-

hoda, in darujemo tvojimu visokimu veličanstvu zmed tvojih darov in naklonil čist dar, svet dar, neomadežan dar, svéti kruh večniga življenja in kelih neprenehljiviga zveličanja. Na té darí tedaj se ponižaj z usmiljenim in perjaznim obličjem pogledati, in jih sprejeti, kakor si se ponižal sprejeti dar svojiga pravičniga služabnika Abelna, dar našiga očaka Abrahama, in uniga, ki ti ga je daroval tvoj véliki mašnik Melkizedek, svét dar, neomadežano daritev.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov, in služabnic I. I., ki so z znamenjem vere pred nami v večnost šli in v spanju tvojiga mirú počivajo. Tém, o Gospod! in vsim, ki v Kristusu počivajo, dodeli milostljivo kraj

hladú, luči in mirú; po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvoje obilno usmiljenje zaupamo, dodeli dobrotljivo, imeti délež in občino s tvojimi svetimi apostelni in marterniki Janezam, Štefanam, Matevžem, Barnabam, Ignacjem, Aleksandram, Marcelinam, Petram, Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastázijo, in z vsimi tvojimi svetniki; sprejmi nas milostljivo v njih občino, ne zavoljo našiga zasluženja, ampak zavoljo svoje prizanašljivosti, po Kristusu, Gospodu našim, po kterim ti, o Gospod! vse te dobrote stvarjaš, posvečuješ, oživljaš, blagoslovljaš in deliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, o Bog, vsigamogočni Oče, v edinosti sve-

tiga Duha, vsa čast in veličastvo od vekomej do vekomej. Amen.

K Očenašu.

Moli Očenaš.

Reši nas, prosimo te, o Gospod! od vsiga hudiga, pretečeniga, pričujočiga in prihodnjiga; in na prošnjo prečiste in vselej Device Marije in vsih svetnikov nam daj mir v našem življenju, in brani nas pred vsimi sovražniki, de nas v zmote ne zapeljejo in od tebe ne odvernejo. Amen.

Jagnje Božje.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; daj nam mir!

O Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostelnam: mir vam zapustim, svoj mir vam dam; nikar ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje svete Cerkve; in po svoji dobrotljivi volji jo v miru in edinosti ohrani.

O Gospod Jezus Kristus, Sin živiga Boga! ki si po volji svojiga Očeta s sodjanjem svetiga Duha po svoji smerti svet poživil, reši me s tem presvetim svojim Telesam in Kervjo od vsih mojih grehov in vsiga hudiga; daj, de se vselej tvojih zapoved deržim, in ne perpusti, de bi se kdej od tebe ločil.

Mašnikovo obhajilo.

Gospod, nisim vredin, de greš pod mojo streho, ampak reci le

z besedo, in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Zdaj obudi resnično žalost nad svojimi grehi in serčne želje se z Jezusom skleniti, ter se po duhovno obhajaj; po tem še le dalje môli.

M o l i t e v.

Vsigamogočni in predobrotljivi Bog! ozri se milostljivo na naše prošnje, in otmi naše serca skušnjavam hudih misel, de bomo po tvoji dobrotljivosti vredni, svetiga Duha prebivališa biti.

Gnado sv. Duha, o Gospod! milostljivo v naše serca vlij, de bomo zamogli svoje grehe z zdihovaljem in solzami izmivati, in de po tvoji dobroti željeno odpušenje dosežemo.

Ponižno prosimo, o Gospod! naj milost sv. Duha naše serca

razsvetli in s sladkostjo popolna-
ma ljubezni obilno napolni, po
Jezusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Sklep.

O Jezus Kristus, Sin Božji!
ki si narsvetejši Device prečisto
Serce v svoje prebivališče zvolil
in v njem pohlevno in sladko po-
čival, dodeli nam milost, in poni-
žaj se po téh obhajanih skrivno-
stih tvojiga Telesa in tvoje Kervi
vedno v naših sercih prebivati,
ki živiš in kraljuješ z Bogam Oče-
tam v edinosti sv. Duha, Bog od
vekomej do vekomej. Amen.

Blagoslov ali žegen.

Žegnaj nas, prosimo te, sveta
Trojica: Bog † Oče, in † Sin,

in sveti † Duh, in tvoj žegen ostani vselej per nas. Amen.

Zahvalna molitev po sv. maši.

Zahvaljen bodi, o Zveličar moj! de si mi dal to sveto mašo slišati, in presveto Serce tvoje nar čistejši Matere častiti. O de bi bil vender to sveto mašo s takim zbranim duham in s tisto gorečnostjo slišal, ktero tolikanj sveto, tolikanj visoko opravilo tirja! Ti, o Jezus! po svoji milosti nadomesti, kar je bilo per ti sveti daritvi pomankljiviga, in dodeli mi, de te vprihodnjič zamorem vselej v duhu in resnici moliti, hvaliti in častiti. Po ti neskončni daritvi dodeli, o Jezus! na prošnjo Matere Marije, grešnikom spreobrnjenje, posebno pa te prosim,

omeči in spreoberni tiste, ktere sim ti per sv. maši perporočil, in za ktere sim posebno dolžan moliti, in še nar bolj se ozri na tiste, kteri so v nar veči nevarnosti, se vekomej pogubiti. Dodeli pa tudi meni pravo pokoro in stanovitnost v dobrim, in de ne zgubim nikdar dobrot, ki sim jih per ti sveti maši po tvoji neskončni milosti zadobil. S tem upanjem poživljen in potolažen, imam terdno voljo, vse po tvoji volji in v tvojo čast storiti, o moj dobrotljivi Bog! Tvoj sveti žegen me spremljaj po vsih mojih potih in tvoje presvete Matere zgled mi bodi vedno pred očmi; v tvoje in njeno Serce zročim svojo dušo in telo. Amen.

Zakrament svete pokore.

*Jezus govori duši od potrebe večkratne spovedi. *)*

1. O moja hči! ki si povabljena na moje gostje, de bi Kruh večniga življenja jedla, očisti se pogosto svojih grehov, in vedno bolj in bolj se umij od svojih krivic. Tvoji počutki so v hudo obernjeni in tvoje serce na hudobijo vleče, in veliko truda boš imela, se čisto in neomadežano na mojih potih ohraniti, če ne boš velikrat k studencu gnade in usmiljenja perstopila. Učili so te in dobro veš, moja hči, de pogostna spoved če dalje bolj in bolj zadolženje izpira, od greha odvrtačuje, pred hudim obvarje, v dobrim poterdi, in čujočnost poživljuje. Ti dobro veš, de te pogostna spoved na mojih potih ohrani,

*) M. C. Arvisenet.

zoper skušnjave moč daje, duši svet mir pernaša, pobožnost zvikšuje, in človeka dan na dan bolj popolnoma dela. Učili so te tudi in iz lastne skušnje včš, de keršanska duša, ki z marsikterimi izgovori le poredko k spovedi hodi, če dalje bolj slabi, na svoje pogreške premalo gleda, v vojski zoper sovražnika njeniga zveličanja vsak dan bolj peša, se nevédama navadi greha; ložej v satanove mreže pade, težej spet vstane; in de kolikor delj kdo spoved odklada, toliko še delj in delj jo odložiti želi.

2. Spoveduj se tedaj pogosto, ker včš, de sveta spoved ti je toliko potrebniši, ker sim te v število svojih izvoljenih devic vzél, de moraš biti modrejši in svetjši mem družih, ker se hudič, tvoj zopernik — tvoji čednosti bolj nevošljiviga skazuje; de moraš vedno perpravljena biti, za nebeškim Ženinam v njegovo prebivališé iti; in ko bi bila pa ti prederzna, se s pogosto spovedjo ne izpraševala in skerbno ne očiševala; bi kmalo z ugasnjeno svetilnico zašla v globoko spanje in potem

v žalostno zaslepljenje. Od tod izhaja, da se je toliko neumnih in nespametnih devic v smertno spanje pogreznilo, ker so poprej slabéle in opéšale. Ako bi bile skerbéle, se velikrat v zveličavni spovedi soditi, bi jih moja sodba ne bila s toliko strašno slepoto udarila.

3. Dobro vém, moja hči, sama si velikrat keršanske device vidila, katerih življenje je bilo v začetku sveto in spodbudljivo, ktere so pa na tako globoko stopnjo pregréh peršle, da tudi sence poprejšne čednosti niso ohranile. Zakaj to, moja hči? Ker so spoved opustile. Hudoba, njih sovražnik, ki pozná dobrote pogostne spovedi, je vse počél, jih od te posvečujoče navade odverniti. Kaj pomaga, je rekel, vsakih štirnajst dni ali vsake štirtedne k spovedi hoditi? To se pravi spovednika in samo sebe brez potrebe nadlegovati. In pa, sej je tvoje življenje v lepim redu, tvoji vsakdanji pogreški so le slabosti; čakaj, da ti bo vést kej obilnišiga očitala, potlej utegneš k spovedi iti. Tako jih je vpervo zaslepil. Kaj je pa iz

tega peršlo? — De so se preveč na svojo lastno pravičnost zanesle, se gnad obropale, ki jih sveta odveza deli, po tem so pa z žalostno lahkoto padle. Precej po pervim padcu so sicer hitéle s kesanjem in serčnim obžalovanjem vstati, in so k svojimu Zveličarju perbežale; in bile so ozdravljene. Koga je satan potlej storil? Stud in merzenje do spovedi jim je v serce vdihnil; zdaj jih je slepil, de s tem ne bodo nič dalje peršle, in de je nepotrebno; zdaj jih je z napčno sramožljivostjo navdal, ki jih je od njih praviga vodnika odvernila, in pa tako, de so se klažnjivimu preroku obernile, ki jim je mir oznanoval, ko mirú ni bilo; ki jim je zglavnice pod glavo, vajšnice pod komolce déval, jih pustil revno v njih napčnostih živeti in jih nikoli k poboljšanju ni perpeljal; ki jih je učil nesrečno skrivnost, luč s temoto, mizo Gospodovo z mizo satanovo, Kristusa z belialam, zakramente s padci, šego posvetnih veselie in godovánj s sveto ojestrosljo matere cerkve mešati. Tako so

padale in so se v svojih padcih pobile, ker so izperviga spoved opuščevale.

4. Dobro glej, moja hči, de se tebi taka nesreča ne pergodí. Ko pride čas k spovedi iti, kakor ti tvoj red veléva, pojdi in nikar se ne mudi. Nikar ne reci: Ni potreba, vest mi nič ne očita; zakaj, ktera pravi: Brez greha sim, — sama sebe goljufá, in resnice ni v nji.

Kolikoršna koli naj bi tudi bila tvoja čednost, vender vselej še nisi svetejši in popolnamši, kot toliko čistih devic, ki povsodi hodijo za Jagnjetam. Beri, moja hči, njih življenje, in boš vidila, de so pridno k spovedi hodile, ker pravičnim je to lastno, de se vedno tresejo in bojé, mojo jezo zaslužiti, kolikor bolj so ljubezni vredni. Ako pravični komej zaupa zveličan biti, kdo si potlej ti, de brez pogoste spovedi svésto misliš v čednosti ohraniti se? Ako v greh, v slabóst padeš, kdo koli drugi te zamore ozdraviti, če ne Pastir tvoje duše? Vidiš tedaj, koliko grozna nevarnost ti žuga, ako sveto navado pogoste spovedi začneš tje v némar pušati.

Spovedna pobožnost.

Pred spraševanjem vesti.

O sveti Duh, Duh luči in resnice, ki vsaciga človeka vést pregledaš in v serce vidiš, razsvetli me s svojo Božjo lučjo, de spoznam število in ostudnost svojih grehov; pokaži mi hudo, kar sim storil, in dobro, kar sim opustil storiti; pokaži mi takó jasno, kakor bom enkrat pred sodnim stolom večne pravice vidil.

O Jezus, ki si zavoljo moje ne-hvaležnosti tako težke bolečine terpel, ki si s solzami in zdihoivanjem odpúšenja za me prosil; dodéli mi, de v duhu za tabo grem na Oljsko goro, presúni me s tistimi britkostmi zavoljo mojih grehov, ktere so tebe z žalostjo do smerti napolnile.

Marija, presveta Devica, svésto pribežališe grešnikov, moj dobrotljivi angel varh, moj kerstni pomočnik, pokličite za me sv. Duha, de vse spo-

znám, kar je Božjemu Sercu nasprotniga nad menoj.

Spraševanje vesti.

Opomin. Če si bolj perzadenemo vést prav izprašati, več razsvitljenja in tolažbe smemo od sv. Duha upati; ker sv. Duh deli svoje gnade po méri našiga truda. Kdor pa svojo vest vsak večer izprašuje, si to opravilo močno polajša. Težej že je, če se kdo le ob nedeljah in praznikih čez ves teden izprašuje; nar težej in skorej nemogoče pa je, se čisto izprašati, ako kdo dolgo časa, morebiti pol leta ali celó céle leta ni v svoje serce pogledal. Torej-mati sveta Cerkev svetuje in opominja, pridno vést izpraševati in s pogostno spovedjo tanko vest ohraniti.

Véstno ogledalo.

Duh Božji te bo per tistih rečéh v naslednjim ogledalu delj perderževal, ki tebe zadevajo, ako si ga v pomoč klical.

1. Čez poprejšne spovedi:

Če ni bilo kej pozabljeniga, zmanjšaniga, perkritiga, zamolčaniga? Če je

bilo pravo obžalovanje grehov, če je pokora opravljena, in vse, kar je bilo rečeno? Če ni bila spoved delj odlašana, kakor je bilo od spovednika perporočeno?

2. Božje zapovedi.

I. Zoper vero: — radovoljni dvomi — zakon s krivoverci, — maloserčnost in napčni strah pred sovražniki svete vere, — govorjenje zoper sv. cerkev, njene nauke in svete opravila in šege, zasmehovanje duhovnov i. t. d. Merzlota, vne-marnost v veri ali celo njeno zatajenje, — mnogotere vraže in prazne vere, še posebno če je bilo ž njimi bližnjimu dobro ime odvzeto, ali škoda storjena. — **Zoper upanje:** — Nezaupnost v previdnost Božjo — godernjanje v težavah in nesrečah, — nezadovoljnost s stanam, — presilne časne skerbí, — obupanje, — prederzno zupanje na Božjo milost; svojoglavno, termasto opušenje molitve v skušnjavah in stiskah. — **Zoper ljubezin:** — Nehvaležnost za Božje dobrote, lenoba v vsakdanji

molitvi, v obudovanju treh Božjih čednost, v prejemanju svetih Zakramentov, v spraševanju vesti, — nasprotvanje zoper navdajanja sv. Duha.

II. Bogokletje, kletvinja, rotenje, zavdajanje, zasmehovanje svetih reči — tatvina ali rop v svetih krajih, oskrunjenje cerkve. Motenje Božje službe; kriva per-sega, prelomljenje obljube; vnemarno klicanje svetih imén Jezusa, Marije i. t. d.

III. Zamuda duhovniga opravila ob nedeljah in praznikih; maše, pridege, nauka; postajanje zunaj cerkve med mašo, pridgo, litanijami; pohajanje po pivnicah ali drugih krajih; zderžanje družih od Božje službe. Ples, pijančevanje, igre, sploh pregrešne družine; — hlapčevske dela; hudi prepiri ob svetih dnevih i. t. d.

IV. *Dolžnost podložnih in otrok do staršev, vikših, gospodarjev . .* Nepokoršina, zasmehovanje, zaničevanje, nasprotvanje, nehvaležnost do njih. Če si jih k jezi dražil — jim hudó pervošil — njih slabosti raznašel — jih hudovoljno zapustil v starosti — v sili; ali jim jemál, škodo-

val, nerodno delal, se z njimi prepiral, druge zoper nje šuntal. Če si jim dal izgovorjeno? Če jih nisi težko terpel? . .

Dolžnosti staršev, gospodarjev in vikših do otrok in podložnih: Lenoba v zreji otrok, slabo čuvanje nad podložnimi, slabi zgledi; preslabo perganzanje k Božji službi, k uku, k prejemanju sv. zakramentov . . Če nisi odvernili pregrešniga ponočevanja, peklenkiga vasvanja, kužniga soznanovanja. — Jeza, neusmiljenost, večji nagnjenost do nekterih; zabavljanje čez gosposko, postave i. t. d. v pričo domačinov. Odverženje bolnih — slab živeš, uterganje zaslužka, presilovanje z delam . .

V. V mislih: z jezo, sovraštvam, čertenjem (kako dolgo?). Hudo pervašenje, nevošljivost, veselje nad škodo, nepotolažljivost, ali nespravljalivost. — *V besedah:* z obrekovanjam, zniževanjem, zasmehovanjem . . *V djanzu:* ubijanje, poškodovanje, žaljenje, terpeženje, neusmiljenje. Poškodovanje bližnjiga na zdravju z zapeljanjem k pijanosti, k nečistosti, ali z odrečenjem potrebne pomoči, z ne-

postrežbo i. t. d. — *S pohujšanjem* se duša umori, če se k hudimu pomaga, svetuje, pervoli, draži (z ošabnimi oblačili, hudobnimi bukvami, pesmami i. t. d.); če se hudobija hvali, zagovarja, ukazuje, ne svari.

VI. in IX. Radovoljne nečiste misli in čutila — nečiste želje, pogovori, petje, poslušanje, gledanje, branje, posojevanje zapeljivih bukev; prodajanje, malanje ali kazanje nespodobnih podob. Nespodobni plesi, gledališa (teater), igre, obleke, družine. Nespodobne dotikovanja, pogledi, prijaznosti z drugim spolom, nesramožljivost sam pred seboj ali pred drugimi. — Nečiste dela, prešeštvanje — grehi zoper zakonsko čistost i. t. d. (Vse dvome v tih rečéh zaupljivo spovedniku razodeni; če se ti bolj težko zdi povedati, bolj se je bati, de je velik greh).

VII. in X. Izmikanje, kraja, rop, krivične pravde, prevelike obresti (činži), lakomnost, odertija. Goljufija — slabo delo — skaženo blago — lažnjiva vaga — zapravljanje ptujiga — pahnjenje svojih v

revšino z lenim ali zapravljivim gospodarstvom — vnémarno dolgove delati — ogoljufanje posojivcov. Kupovanje, shranovanje, prenašanje, skrivanje ukradenih reči. Nezvesto spolnovanje ali opušenje obljubljenih služb, dél, pogój. Poškodovanje ptujiga; podkupovati ali se dati podkupiti — neobvarvanje ptuje škode. Delež na krivici ali škodi s svetvanjem, pomaganjem, ukazanjem, hvaljenjem, zagovarjanjem i. t. d.; želje po ptujih rečeh, druge škodovati . . .

(Kdor škode noče poverniti, je njegova spoved nevredna).

VIII. Kričo pričevanje pred sodbo; zapeljanje družih k temu; molčanje per zatajenju resnice, pravice, per nedolžnim stiskanju bližnjiga. Laží, posebno še v večih rečeh, pred starši, vikšimi, ali celo na spovedi. Opravljanje, obrekovanje, lažnjivo zatoženje, zmanjševanje, razširjanje laží; poslušanje opravljivcov in obrekovavcov, ali podpihovanje k temu; hinavska prijaznost, hinavska pobožnost, podpihovanje, zdražbe delati, skrivnosti raz-

glasovati, natolcovanje v sercu ali celo z besedami i. t. d.

3. Cerkvene zapovedi.

I. II. Glej spredej v III. Božji zapovedi.

III. Če si post prelomil, druge k tem napeljal, post zaničeval . . .

IV. Ali si opravil spoved in sv. Obhajilo za veliko noč v domači fari? si bil prav perpravljen? i. t. d.

V. Si hodil na kake hrupe, kratkočase, šumeče razveselice, ali imel take ženitnine o prepovedanih časih, to je, od 1. adventne nedelje do sv. 3 Kraljev in v póstu od pepelnice do bele nedelje?

4. Sedméri naglavni grehi.

Ti grehi niso samo studenci vsih družih grehov, temuč oni človeka popolnoma obropajo gnade Božje, in v dušno smert pogreznejo. Ti grehi niso posamezne stábla, ampak hudobne korenine, ki večí del glo-

boko v dušo sežejo; torej se je treba čez nje oestro in na tanko sprašati.

1. *Napuh* se kaže z bahanjem, zaničevanjem družih, z zasramovanjem staršev in žlahte, z neperljudnostjo in režavnostjo, s preobčutljivostjo per svarjenju in opominovanju, samoglavnostjo, prepirljivostjo, nepokoršino, nečimernostjo in lišpam v obleki, tudi s hlimbo in hinavšino, če kdo hoče več veljati, kakor je.

2. *Lakomnost* je izvirek veči del vsih grehov zoper 7. in 10. zapoved. (Glej spredej).

3. *Necistost*. (Glej 6. in 9. zapoved).

4. *Nevošljivost*. (V 5. in 8. zapovedi).

5. *Pošrešnost*. Nezmernost v jedi in pijači, mehkužna lahkoživnost in postopanje po pivnicah in gostarijah; vedno pojédanje; žertje, pijanost, preobloženje z jedmi, vživanje škodljivih jedil ali pijač; presilno poželenje jedi in pijač in njih pohlepno goltanje i. t. d.

6. *Jeza* se razodeva z nepoterpežljivostjo, z naglim raztogotenjem, s poželenjem se znositi, stresti in zmaševati, s

kletvinjo, vpitjem, preklinovanjem, s preojstrostjo in prenaglostjo v kaznovanju i. t. d.

7. *Lenoba*. Stud pred delam, vnemarnost v spolnovanju svojih dolžnost in opravil, mlačnost v molitvi, opušenje molitve, Božje službe, prejemanja svetih zakramentov; iskanje kratkočasov in razmišljenost.

Poprašaj se še, kateri so tvoji *nar hujši* in *nar nevarniši grehi*, ki se ti nar težej zdi, jih opustiti? V ktere si morebiti že velikrat padel, in jih nisi bil opustil? *Ali nimaš kakiga nalaš zamolčaniga smertniga greha na svoji vesti?* Če je kej taciga, ti je *dolga spoved* potrebna, to je, ponovljenje spovedi od tistiga časa, kar si greh zamolčeval, de usmiljenje Božje spet dosežeš. Ravno tako tudi, če si v velikih pregrehah živel in se le vnémarno spovedoval, če si bil v vednim sovraštvu, v posestvu ptujiga blaga, v nečistosti.

Dolga spoved je pa tudi tistim dobra, kateri mislijo v drug stan p. v zakon, v duhovstvo stopiti, kateri so v nevarni bolezni in sploh kateri so dosihmal bolj slabo

živeli. Kako mirno človek živi, ki se je z dolgo spovedjo prav z Bogom sklenil, in mu po tem res z vsim srcem služi!

Ko si vest izprašal, pomisli, kako si bil nehvaležin Bogu, svojimu nar večimu Dobrotniku, kliči sv. Duha na pomoč, de bi se mogel v resnici skesati zavoljo svojih grehov in moli naslednje molitve.

M o l i t e v

za resnično obžalovanje grehov.

O moj Bog! tvoje oči, ki so neprenehama na me obernjene, so vse vidile, kar je nepopolnoma, pregrešniga in svarljiviga v mojih delih, in tvoja luč mi je razodela globočino mojih ran. Omeči moje terdo serce s sapo svetiga Duha in obudi spokorne solze prave žalosti iz njega, ti ki sam zamoreš skale v pušavi v žive studence premeniti. O de bi zamogel jest svoje solze zmešati s predrago kervjo, ktero je Kristus na križu za me prelil! Žal mi je, o Bog, de sim te žalil, zares

mi je žal; daj, de bom veliko ljubil, po tem mi boš tudi veliko odpustil. Te milosti te zdihajoči grešnik jest prosim v imenu tvojiga Sina in na prošnjo preusmiljeniga Serca Marije čiste Device, mojiga angela varha in vsih mojih svetih pomočnikov.

Djanje obžalovanja.

O dobrotljivi Jezus! ki so te ginile spokorne solze Petra in Magdalene grešnice, sprejmi tudi mojo žalost zavoljo mojih preobilnih grehov. O de bi bila moja serčna bolečina enaka velikosti mojih grehov! O ti moj Zveličar, ki si na Oljski gori terpel smertne bolečine, vlij v moje suho in neobčutljivo serce eno kapljo britkosti, ki si jo ti občutil zavoljo naših grehov, in iz obilnosti tistih pregrenkih težav nadomesti dobrotljivo, kar je per mojim obžalovanju pomankljiviga.

Odpusti mi, o Bog! vse hudo, kar sim sam storil, ali nad drugimi de-

ležin bil. Odpusti mi, o Bog, odpusti mi, zarés mi odpusti! Odpusti mi, kar sim dobriga opustil, ali slabo opravil; odpusti mi vse grehe, ki jih vém, in ki jih ne vém. Sovražim jih iz vse duše, in perpravljén sim dati in se znebiti tudi nar ljubšiga, kar imam, de bi le nesrečo in krivico popraviti zamogel, ker sim te razžalil.

Sklep se poboljšati.

Res, o Bog! vsimu, tudi nar ljubšimu se vprihodnjič rajši odpovém, kakor tebe še kterikrat razžaliti. Kako bi zamogel še kterikrat tvoje dobrote zaničevati, in te žaliti, ki si zgolj usmiljenost, nezmerna dobrota in večna lepota? Nikoli, nikoli več ne! Ti, o Bog, si priča mojiga terdniga sklepa, ki ga zdaj storim, greha se varovati, perložnosti greha se ogibati, in si z vso močjo perzadevati, te hude navade premagati. (Tukej imenuj tiste grehe, kterih ti je posebno treba se poboljšati.)

Molitev

*napčno sramožljivost na spovedi pre-
magati.*

O Jezus, ki si se ponižal, za grešnika spoznan biti in terpeti, kakor de bi ti krivičin bil, odvzemi mi škodljivo sramožljivost, ktera včasih spokornike zapeljuje, de bi se vsih grehov ne spovedali, in nikar ne perpusti, de bi bil zmoten in kej zamolčal. Dobro vém, o Bog, de po mašniku s teboj samim govorim; kako bi se mogel prederzniti, pred tvojim namestnikom kej utajiti, kar ti že véš, ki vidiš v globočino serca, in ti nič ni skrito, kar se godí v mojim sercu. **Z** zamolčanjem smertniga greha bi moja spoved bila božji rop; o moj Bog! obvari me te tolike nesreče; daj mi ponižno in priprosto serce, de bom svojimu spovedniku odkritoserčno razodel vse rane svoje duše, mu grehe in njih število naznanil, in tudi vse okolišine, ktere greh povikšajo, de ne bom nič zmanjševal in nič zakrival, de k

zakramentu svete pokore perpravljem grem in odpušenje vsih svojih grehov dosežem. Amen.

P o s p o v e d i .

Zahvala.

Svetiga Avguština.

Visoko hvaljen bodi Gospod v nebesih in na zemlji! Veliko in prečudno je tvoje ime! Hvali naj te moje serce in moj jezik, in vse moje kosti naj rekó: **O Gospod!** kdo je tebi enak? **Rekó** naj to, in ti mi odgovôri in rêci: **Jest** sim tvoje zveličanje. — **Kdo** sim jest in kakšin človek! **Kakó** hudobin sim bil jest, ali moje dela, ali če ne moje dela — pa moje besede, ali če ne moje besede — pa moja volja. — **Ti** pa, o **Gospod!** si dobrotljiv in usmiljen, in tvoja desnica je segla doli v globočino mojiga serca, in je iz dna mojiga serca brezno pogube odvzela. **Bil** sim v zmoti, ali začel sim na te misliti.

Zdaj tedaj se z novo ljubeznijo

vnét zopet k tebi povernem! Nečem sam sebi življenje biti, ker sam iz sebe sim le hudobno živel, sam sebi sim lastno smert bil; v tebi pa zdaj vnovič oživim! O resnica, o luč mojiga serca! ti me razsvetluj vprihodnje. Amen.

Sklepna molitev

sv. Frančiška Salezjana.

O svet! za vselej zapustim tvojo neumnost in nespamet.

O kralj napuha, kralj nesreče, duh pekla! tebi se odpovém in vsimu tvojimu napuhu in vsim tvojim hudobnim delam.

K tebi se obernem, preljubeznjivi Jezus, ti Kralj zveličanja in večne lepote! Tebe objamem z vsimi močmi svoje duše, tebe molim s celim sercam. Tebe zvolim odslej za vselej v svojiga kralja in ediniga gospodarja. Tebi persežem nepremakljivo zvestobo, tebi nepreklicljivo vérnost obljubim. Popolnoma pokorin se podveržem vsim tvojim postavam in zapovedim.

O sveta Devica Marija, moja ljubeznjiva Gospá! tebe izvolim v svojo besednico, mater in vodnico. Tebe s posebno pobožnostjo častim. Prosi vsak čas per svojim Božjim Sinu za me uboziga grešnika, prosi zdaj in ob moji smertni uri. Amen.

O moj sveti kerstni pomočnik! skleni tudi ti svojo prošnjo za me s prošnjo presvete Device Matere Marije.

Sveti angel varh! vodi me in ne zapusti me, dokler ne pridem k zveličani trumi, s katero kličem zdaj in vekomaj: Slava Jezusu, poglavarju nebeškiga mirú, kateri je hvaljen zdaj in vekomaj! Amen.

Sveto Obhajilo.

Besede Jezusove k duši, ki je k svetimu Obhajilu namenjena.

(To premišljevanje je dobro zvečer pred sv. Obhajilam brati.)

1. Perpravi mi stanovanje, moja hči! ker jest bom veliko noč s teboj obhajal, in v tvojo hišo peršel prebivat. Ko veliciga kralja perčakujejo, mu perpravijo naj lepši stanovališe, in ko kdo perjatla sprejme, mu odloči nar lepši izbo v hiši; in jest, moja hči, jest sim tvoj kralj, ki pride k tebi ves pohlevin; jest sim tvoj ljubljenic, kateri je rad med lilijami (čistimi dušami); jest sim tvoj Bog, ki nebés nebesa niso vredne ga posesti. Kolikor bolj se tedaj iz ljubezni do tebe ponižam, in do tvojiga nič doli pridem, toliko bolj se ti z visokimi in gorečimi občutki vnémaj. Ne bodi zadovoljna, samo tabernakel svojiga

serca z darom svete odveze očistiti, temuč perpravi tudi skerbljivo v njem z globokim zbranjem duha zlato nar čistejši ljubezni, in kadilo naj resničniši in naj perserčniši pobožnosti. Ljubezin pogostovavca se razodene s skerbjó, s katero on svojimu perjatlu naj boljši in naj lepši stanovališe perpravlja.

2. O vě, ki niste merzle, pa vender tudi ne gorke! mlačne in vnémarne duše, ki si z mojim obiskanjem komaj kej opravi daste, ki od svojiga doma in od svojih domačih opravil k moji mizi pridete, in se še nekoliko malo časa ne perpravljate, kaj čem vam reči? Vé svojo mizo perpravljate že zjutraj, kader imate povabljene sprejeti; vé po cele dni jedí perpravljate: ko pa jest k vam pridem, si še četertleja ure ne odločite, de bi stanovališe napravile, katero me ima sprejeti. Vender pa tisti, ktere ti v svoje gostovanje povabiš, morebiti nimajo ne ljubezni ne spoštovanja do tebe, jest pa te ljubim z odkritoserčnostjo. Tvoji povabljeni k tebi pridejo, se v tvojo škodo dobro imet,

jest pa pridem, te s svojim lastnim bistvam
 poživit. Tvoji gosti k tebi pridejo, tvoje
 posestvo snést, jest pa pridem tvoje bo-
 gastvo pomnožit, in mu še vikšiga pridat.
 Per vsim tem pa une s častjo obsipaš,
 mene pa onečastiš. Vi človeški otroci, kak
 dolgo še bote ljubili nečimernost in laž?
 Doklej še bodo vaše otovorjene serca mojo
 dobroto zaničevale? Vaše serce se k meni
 obrača, kakor k jedi, do ktere ga naj bolj
 merzi. Nespametni! kdo vam je oči tako
 zaslépil? Mlačne duše, ki jih le s težavo
 še prenašam, kmalo bom vas pljunil iz
 svojih ust.

3. Vstani, moja hči, urno ustani, in
 ne bodi lena, kakor une duše; ampak hiti
 mi naprot perteči. Pridi, preudari mojo
 visokost in svojo nizkost, in spoznaj se s
 stotnikam nevredno, me prejeti. Pridi, in
 goreča v ljubezni, kakor Cahej, me veselo
 sprejmi v svojo hišo, v veliki zanesljivosti,
 de bo moje obiskanje tebi zveličanje in
 mir perneslo. Pridi, in perpravi svoj dar,
 kakor pravični Abel z nar čistejšim name-
 nam. Potlej bo meni tvoje obhajilo prijetno

in tebi neizrečeno zveličavno. Ž njim boš mojiga Očeta povelicala, moje svetnike častila in nebesa z veseljem napolnovala. Ž njim boš Cerкви jezero dobičkov, svoji duši zveličanje, pravičnim stanovitnost, grešnikom pokoro, slabim pomoč in mrtvim pokoj pridobila. Ž njim si boš sama za se nebeško zdravilo dosegla, ki bo tvoje hude nagnjenja slabilo in te greha obvarovalo; dosegla boš predobri očesni pomoček, ki bo oči tvoje duše razsvitloval; čisto mazilo, ki bo tvoje čednosti poterdilo, in te celo zoper hudiča močno storilo, kterimu boš strašna kakor rujoveč lev. Tvoje življenje tedaj, moja hči, bodi vedno prpravljane k svetimu Obhajilu; pomnožila boš moje obiskanja mirú in zveličanja, ko boš svoje obhajilo pomnožila, in neprenehama se bodo nad teboj čudeži moje dobrote in moje ljubezni pomnoževali.

4. Gospod, ki te nebesa ne obsežejo, in ki si takó svet, de stermí sveta Cerkev, de se od naročja prečiste Device nisi odverní; ti, kterimu jermené odvezati se je sveti Janez nevredniga spoznal, ti me več-

krat k svoji mizi povabiš, me s svojim telesam in s svojo kervjo poživiti. O jest nesrečna in nevredna! kam čem bežati, de se umaknem pred pogledam tvojiga obličja? Pojdi preč od mene, o Gospod! ker grešnica sim. Kakšno občenje zamore biti med teboj in belialam, med tvojim tempelnam in maliki, med tvojo lučjo in mojo temoto, med tvojo svetostjo in mojo spačenostjo? Oh, kako bi moje serce in moje usta zamogle dosti čiste biti, taciga povabljeniga, kakor si ti, sprejeti! —

5. Moja hči! nikar se v toliko maloserčnost in nepokojnost pred obličjem moje svetosti ne podajaj. Jest sim sicer trikrat svéti Bog, in ti si prah in perst; ali jest poznam prah, iz kteriga si stvarjena, vem, de imam nad teboj slabo in umerjočo hčer in ne kteriga zmed angelov. Ne tirjam od tebe popolnoma in dopolnjene svetosti; tirjam pa, de skerbiš, se zmiram bolj in bolj očistiti. Stóri tedaj, kolikor je v tvoji moči, in stóri urno: ako ti po tem še kej primankuje, bom besedo rekel in vse nadoméstil.

6. Gorje tebi, moja hči! ako bi ne storila, kar je v tvoji moči. Ako bi se k moji mizi z omadežano dušo perbližala, bi jo oskrunila in sama sebi pogubljenje jedla. Resnično, povém ti, očisti svojo vést z nar večí skerbljivostjo; glej, de svoje serce čisto in svoje roke nedolžne storiš, ako hočeš žegen in usmiljenje mojiga sve-tiša doseči. Svojo dušo vedno v rokah nôsi, de je s hudimi mislimi in hudim pože-le-njem, ali s hudobnimi besedami ali z greš-nim djanjem ne oskruniš. Sodi samo sebe, de ne boš sojena; in ako vidiš, de zlato tvoje duše otemnuje in se moja gnada manjša, moja hči! nikar ne daj, de bi solnce nad tvojimi grehi zašlo; teči k po-toku Siloe, se umit v Jagnjetovi kervi. Pojdi, pokaži se mašniku, in pernesi dar solz in skesanja. Takó, ako padeš, se ne boš razbila, ker bom svojo roko nad te vzdignil in silo padca ubranil.

7. Za roko me derži, Gospod moj Bog! in pelji me, kakor ti je ljubo, de ne padem. Sicer sim v svoji gorečnosti rekla: Nikoli ne bom omahovala; sklenila

sim in persegla, tvoje pravične zapovedi spolnovati; ako pa ti svoje obličje od mene odverneš, kar naravnost spet v nepokoj in pregrešenje padem, in sim vnovič vsa omadežana. Ozri se tedaj, o Gospod, ozri se na mojo slabost in hiti mi pomagat. Stój mi vedno ob desnici, de ne bom kakor zaveržena posoda, temuč vedno per tvoji mizi, in de s čistostjo in nedolžnostjo vselej k nji perstópm.

Molitve pred sv. Obhajilam.

Tri božje čednosti.

V e r a.

Vérujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo štrafuješ. Vérujem, de je Sin božji za nas človek postal, de nas je s svojo smertjo na križi odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje.

Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog, razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostelni oznanovali, in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev verovati veléva. Vse to vérujem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfati ne goljfan biti. O Bog, pomnoži mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje, in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca vživati. Upam tudi od tebe potrebnih perpomóčkov vse to doseči. Upam to od tebe zato, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočin, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Ljubezin.

O moj Bog! ljubim te iz vsiga svojiga serca, in čez vse, zato ker si ti nar veči dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vredin. Tudi zato te ljubim, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, ali kakor te še zdaj ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezin; povikšaj v meni, o dobrotljivi Gospod! čedalje bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno perzadevam, mi je iz serca žal, de sim tebe svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta, razžalil. Terdno sklenem vse grehe in vse grešne perložnosti zapustiti, storjene

grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Tega te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga božjiga Sina, našiga Gospoda in zveličarja, Jezusa Kristusa.

M o l i t e v

sv. Tomaža.

Vsigamogočni večni Bog! lej, perstopim k Skrivnosti tvojiga edinorojeniga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Perstopim kakor bolnik k zdravniku življenja, nečist k studencu usmiljenja, slép k luči večne svitlobe, révin in ubog k Gospodu nebés in zemlje. Prosim tedaj tebe, ki si brez vse mére velika dobrota, ponižaj se, mojo bolezin ozdraviti, umazanost očistiti, slepost razsvetiti, ubožnost obogatiti, golóst obleči; de angelski Kruh, Kralja vsih kraljev, in Gospoda vsih gospostev prejmem s toliko častitljivostjo in poniž-

nostjo, s toliko skesanostjo in pobožnostjo, s toliko čistostjo in vérnostjo, s takim sklepam in namenam, kakor je treba k zveličanju moje duše. Daj mi, prosim, ne le zakrament Gospodoviga telesa in kervi prejeti, ampak tudi reč in moč zakramenta. **O** prepohevni Bog, daj mi telo svojiga edinigga Sina našiga Gospoda Jezusa Kristusa, ki je od Marije Device, tako prejeti, de bom vredin, se k njegovimu skrivnostnimu telesu (sveti cerkvi) pertelesiti in se med njegove ude šteti. **O** preljubeznjivi Oče, dovoli mi, tvojiga ljubiga Sina, kteriga bom zdaj na poti zakritiga prejel, poslednjič enkrat v odkritim obličju vekomej gledati; kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Molitev sv. Bernarda

pred sv. Obhajilam.

O ti presrečna Devica, ki si milost našla in življenje pernesla, in si mati

našiga zveličanja, daj, de po tebi pot k tvojimu Sinu najdemo, de on, ki nam je po tebi bil dan, nas tudi po tebi v milost sprejme. Mi smo grešni in strahovanja vredni ljudje; tvoja neomadežanost naj nas per njem izgovarja. Mi smo nečimerni in napuhujeni; tvoja ponižnost, ki je Gospodu tolikanj dopadla, naj nam per njem odpušenje doseže. Veliko smo grešili; naj tvoja silno velika ljubezin pokrije; tvoja častitljiva rodovitnost pa nam perdôbi, de bomo tudi mi rodovitni v dobrih delih. O ti naša Gospa, naša srednica, naša besednica, perporoči nas svojimu Sinu, spravi nas s svojim Sinam, in pokaži nas svojimu Sinu. Dosézi nam, o Visokočešena! po povišanju, ki si ga zaslužila, po začetniku usmiljenja, kteriga mati si, de ta tvoj Jezus Kristus, naš Gospod, vekomej nad vse češeni Bog, ki se je ponižal, s tvojim posredovanjem našo slabost in revšino nase vzeti, nas svojiga zveličanja in časti deležne stori.

Prosi za nas posebno v ti sveti uri, de bomo Jezusa, tvojiga Sina, v njegovim svetim zakramentu s tako serčno čistostjo, s tako dušno gorečnostjo in vdanostjo prejeli, kakor si ga ti od svetiga Duha spočela, ko si angelu rekla: „*Lej, dekla sim Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi.*“

O Jezus, po tebi hrepení moja duša! Pridi, o moj Stvarnik in Odrešenik! pridi, o moja Ljubezin! pridi in ostani vekomaj per meni. Ti si moje zveličanje, ti si življenje mojiga življenja. Pridi, o moj Zveličar in zveličaj me. Amen.

Vsi sveti angeli in izvoljeni Božji, prosite za me, de per Jezusu milost najdem, in to nebeško jed vredno vžijem. Amen.

Namen per sv. Obhajilu.

Stori vselej namen, ko k Božji mizi perstopiš, za koga de misliš sveto Obhajilo Bogu darovati, — ali za se, za koga družiga, zlasti za tega ali tega terdovratniga, v večí Božjo čast, ali za duše v vicah i. t. d. Posebno močno je želeti, de

bi za tiste grešnike, ki se ob sabotah per litanijah ali drugikrat v molitev perporočé, vselej nekaj bratov ali sester sveto Obhajilo darovalo. Na tako vižo se nar več terdovratnih spreoberne.

Po svetim Obhajilu.

Po svetim Obhajilu premišluj nekaj časa v globoki ponižnosti neizmerno skrivnost in moli z besedami, kakor ti jih dobra misel da. Perporoči in potoži Jezusu vse pritežnosti in ne pozabi moliti za spreobrnjenje grešnikov in za verne mertve, in molitev za odpustke ali saj tistih 7 očenašev in češenamarij v namen svetiga Očeta.

M o l i t v e.

Po sv. Francišku Salezju in Alfonsu Ligvorju.

Najdel sim ga, kteriga ljubi moja duša. Imam ga, in ne bom ga več izpustil, de zamorem v resnici reči: „Živim, pa ne že jest, ampak Kristus v meni.“ Zdaj tedaj, o Jezus! moj pokoj, moje edino veselje, moje zveličanje! zdaj vtegneš svojiga hlapca spustiti v miru, ker so moje oči vidile tvoje zveličanje. Moje serce se tebe

veselí; v tebi moja duša poskakuje. **O Bog** mojiga serca! de bi jest tebe le prav ljubil, te vredno v ti neskončni svetosti objemal, — rad sim perpravljjen umreti.

O čezmerna ljubezin! preponižni Jezus! skriti **Bog**! molim te, ki si v mojim sercu. Premajhno je eno serce, te ljubiti; premalo en jezik, te hvaliti!

O moj Zveličar! koliko hvaležnost sim ti dolžan, de mene, svojo ubogo stvar, tako prečudno obišeš! Nič manjši ne smé ta hvaležnost biti, kakor de samiga sebe tebi popolnoma dam in darujem, in želim in prosim, de bi le ti sam v meni prebival.

O moj **Bog**! k meni prideš, mene seboj sklenit, mi zasluženj svojiga terpljenja v polni meri podelit in me posvetit. Stóri in dopolni tedaj vse to v meni, zavoljo česar si peršel; ne daj, de bi bil sad tvojiga prihoda nad menoj zgubljen.

O Jezus, ti veš, koga mi permankuje, in veš moje slabosti: daj mi po-

nižnost, čistost serca, edinost moje volje s tvojo sveto voljo, moč zoper hudo navado, in poterpežljivost, de zamorem vse, kar me zadene, iz ljubezni do tebe voljno prenašati.

O moj Zveličar! po tisti neskončni ljubezni, ki te je na zemljo doli perpravila, in nagnila na križu umreti, daj tudi meni v tebi vsi posvetnosti odmreti, de ti v meni vekomaj živiš.

O Bog moje duše! častim in ljubim te nad bogastva tega svetá, in bolj kakor samiga sebe. Torej se čisto tebi zročim in se v ljubezni in spoštovanju podveržem vsim tvojim naredbam; naj se zgodí v času in v večnosti nad menoj, kar je tvoja sveta volja! Upam enkrat tvoje Božje obličje in tvojo popolnoma lepoto v nebesih gledati.

Moj Bog in moje vse! nič nočem iskati razun tebe; ker v tebi edinim zamorem vse najti. **O** preljubeznjivi **O**če! daj, de bo moja nar večí skerb, tebi vredno služiti, ravno kakor si ti za moje zveličanje preobilno veliko skerb imel.

O včlovečena Beseda večniga Očeta, Jezus Kristus! ti nisi zavoljo nič drugega na svet peršel, kakor v srcih ljudi stanovat, ktere si s svojo kervjo odkupil. Moje serce bodi tedaj popolnoma tvoje; imej ga, razsvitluj ga, in stori ga radovoljniga, tvojo presveto voljo spolnovati.

Vsigamogočni Jezus! vse od mene odvzemi, kar djanje tvoje moči in dobre v meni zaderžuje; ozdravi me vse nesnage in nezvestobe in napolni me s svojo gnado in modrostjo.

O sveti Duh! napolni mojo voljo s tistim svetim hrepenenjem, ki človeka s čednostmi obogati, in ji ne pústi nobene druge prostosti, kakor to, se tebi popolnoma darovati.

Neskončna moč! podpiraj mojo nemoč. Večna modrost! razsvetli mojo temo. Neizmerna dobrota! preglej moji hudobii. **O** dobrota! **O** ljubezin! **O** modrost! **O** kako pozno sim te spoznal, kako pozno začel te ljubiti!

Prezveličana Devica! ti naj bogo-

ljubniši, naj ljubljivši, naj ljubeznjivši! dosezi mi per svojim Sinu milost, de bom vsim njegovim navdajanjem pokorin, in uči me vse tiste čednosti, s kterih spolnovanjem si si ti na zemlji Božje dopadajenje perdobila. Prosi svojiga Sina, de se s svojo skrivnostno pričujočnostjo ne loči od mene, dokler v moji duši obilnosti svojiga blagra in blagoslova ne zapusti.

Terdno verujem v té, o resnica, ki ne moreš zapeljati! Nepremakljivo upam v té, o neskončna dobrota! Serčno in perserčno te ljubim, o nar vikši, nar ljubeznjivši Bitje! Moj Bog in moj neprenehljivi dobrotnik! Tebi se podveržem, tebe bom ljubil in hvalil svoj živi dan in vekomaj.

Molitev za odpustke.

Gospod Jezus Kristus! presunjen od bolečine zavoljo svojih grehov, ti to slabo in preponižno molitev darujem v tvojo čast in poveličanje, in v blagor

tvoje svete Cerkve. Ti jo posveti in ji po svoji milosti vrednost dodéli. Želim se popolnoma pridružiti pobožnemu namenu svetiga Očeta, ki so té odpustke v zveličanje svojih vernih podelili. Zavoljo tvoje neskončne dobrote te prosim z vso ponižnostjo, zateri krivovérstva po vsim svetu, uterdi stanovitin mir in pravo edinost med keršanskimi poglavarji, de oni in njih podložni, vsi tebi služijo v čistosti serca, nasprotni ljubezni, in v edinih svetih mislih.

Navdaj tudi našiga svetiga Očeta papeža s svojim duham, odvracuj od njega vse zalezovanja, in sprejmi ga v svoje varstvo. O ljubeznjivi Zveličar! po zasluženju presvete Marije Device in vsih svetnikov v nebesih, me vdeleži tistiga zaklada, ki si ga s prelitjem svoje predrage kervi sveti Cerkvi pridobil, in dodeli mi dans dobroto teh odpustkov.

Perzanesi mi, o moj Bog! zavoljo svojiga neskončniga usmiljenja kazni in strahovanja mojih grehov, ktere bi mogel

sicer ali na tem, ali na unim svetu terpeti. Od tega trenutka zanaprej sklenem za terdno in resnično, spokorno in v zatajevanju živeti. Tudi hočem po svoji moči tvoji pravici zadostovati, greh studiti, se ga varovati in kakor naj hujši hudo ga nad vse drugo obžalovati in preklicovati, ker sim ž njim tebe, svojiga preljubeznjiviga Boga, razžalil, ki te zdaj čez vse ljubim in te ljubil bom vse dni svojiga življenja. Amen. (7 Očenašev in Češenamarij in Vero.)

Perpravne molitve po svetim Obhajilu so še: Molitev h Marijnimu Sercu; za spreobrnjenje grešnikov; za blagor cerkve; za svojo škofijo; za obranjenje in razširjanje svete vere in več družih, kakor nekoliko dalje nasledovajo.

Besede Jezusove

do duše po svetim Obhajilu.

(Naslednje premišlovanje je dobro v dan sv. Obhajila v cerkvi ali pa domá o priliki preudariti.)

1. Jest sim tvoje prebivališe v tebi izvolil, moja hči, Jest, ki sim večna, včlovečena Beseda in kruh življenja; Jest, ki sim poln gnade in resnice, poln moči

in mogočnosti; Jest, kteriga usmiljenje nobene meje ne pozná; Jest sam sim s teboj, in imam plačilo za te per sebi. Jest sim s teboj, moja hči, te otéti, te iz roke hudobnih in močnih rešiti. O! ko bi ti poznala dar Božji, in Tistiga, kteri v tvojim sercu počiva! Zares bi se to serce v moji pričujočnosti kakor vosk na solncu stopilo; zares bi se moči tvoje duše zamaknile in bile zvon sebe v sveti opanljivosti, in tvoje oči bi se v solze hvaležnosti in ljubezni zlivale; zares bi, napojena z mojo kervjo — skrivnostnim vinam, kteri device stori, in poživljena s pšenico izvoljenih, vsim rečem tega zaničljiviga svetá večno slovó dala; zares bi, zvon sebe, zamaknjena brez glasu in občutka v tihoto občudovanja in ljubezni zatopljena ostala; zares bi Mene, ki te ljubim, iz vsiga serca objela, in se v svetim radovanju in veselovanju Meni čisto in brez perderžka darovala. Zares bi tako dobriga Očeta za dobroto in sladkost vsih čednost prosila; zares bi tako mogočniga kralja za vso pomoč njegove gnade zoper sovražnike na-

govorila; zares bi nebeškemu Očetu z nar večim spoštovanjem in s popolnoma zaupanjem tistiga Jezusa darovala, kateri ima v tebi svoj sedež, in kateri je tvoje dobro, tvoj délež; ti bi ga njemu kakor nar boljši in nar bolj popolnoma dar darovala; zares bi vse nebeške prebivavce povabila, de naj bi neprenehama s teboj gnali v čast tvojiga Ljubeznjiviga: Čast na višavah! Zares bi se z veliko bolečino še le, ko se podobe spovžijejo, od telesne pričujočnosti svojiga Zveličarja ločila.

2. Ali je kakšno ljudstvo, moja hči, de bi tako blizo, tako pričujoče bogove imelo, kakor sim jest tebi in vsim vernim dušam? Kako je to vendar, de nar večí del zmed njih mojo ljubezin tako rekoč zaničuje, ali je saj ne cenijo tako, kakor bi mogli, in se jim ne zdi vredno, me tudi le kratek čas v svojim sercu s sveto hvalo in hvaležnostjo častiti? Komej so od moje mize odstopili, že leté iz mojiga tempelna k posvetnim opravilam. Še so njih žnablji od moje kerví mokrí, že pozabijo Boga vse dobrote, kateri jih je poživil. O nehvaležni!

O otroci luči, ki so nesprevidniši od otrók tamè! zakaj če so otroci tega sveta od kralja ali mogočniga gospoda obiskani, ga perderžujejo, dokler le morejo; perljudnosti, vošila, darila, prošnje, pisane perporočila, vse poskusijo, veselje pokazati, ki ga občutijo za to, ker z gospodovavcam samim govore, mu spoštovanje in ljubezin skazati, in mu povedati, kar imajo pertežniga. Vender je pa gospodovavec, ki ga tako časté, le umerjoč človek, in le minljivih dobrot dobé od njega. O otroci luči, kako nespametni ste vi, in kako počasne so vaše serca verovati! Ninivljanje bodo sodnji dan zoper vas vstali, ker so bili z Jonovo pridigo presunjeni in skesani; in lej, tukej je več od Jona. Kraljica od Juga bo zoper vas vstala in vas obsodila, ker ona je peršla od kraja zemlje Salomonovo modrost poslušat; in lej, tukej je več od Salomona. Prebivavci judovske dežele bodo zoper vas vstali, ker so me hotli kralja narediti, ko sim med njimi prebival, vi pa me zapustite, in mi nobene časti ne skazujete, meni, ki sim kralj

kraljev in vaš Bog, ki ima tron v vašim sercu.

3. In tudi ti, moja hči, me hočeš zapustiti? O nikar té nesreče! Ko od moje svete mize odstopiš, pa spet k meni pridi, me poslušat: Jest imam besedé večniga življenja, de vidiš in čutiš, kako sladak sim jest, in de se tvoje serce ogreje in gorí, kadar tebi govorim. Mòli me z vso gorečnostjo, kolikor imaš zmožnosti, mené, ki sim Gospod, tvoj Bog, in je moje veselje per tebi biti. Skleni se z angeli in arhangeti, mojo hvalo v svojih pesmih obhajati, in nikoli me ne zapusti, dokler z gorečo molitevjo mojiga blagoslova (žegna) ne dobiš.

Razne molitve,

*ki se zamorejo moliti po svetim Obhajilu,
pr obiskanju altarja Marijniga Serca
in druzih perlošnostih.*

Molitev k presvetimu Marijnimu Sercu.

Papež Pij VII. so tistim, ki naslednjo molitev s pristavljeno pohvalo k presvetimu Jezusovimu in Marijnimu Sercu pobožno molijo, več odpustko dodelili.

1. Odpustek 60 dni enkrat na dan.
 2. Popolnoma odpustke v praznike rojstva, vnebovzjetja in presvetiga Serca Marije Device, za tiste, ki to molitev vsak dan eno celo leto molijo in ob imenovanih dneh svete zakramente prejmejo, cerkev obišejo in v namen svetiga Očeta ondi molijo.
 3. Popolnoma odpustek ob smertni uri za tiste, ki v svojim življenju te molitve niso opustili.
- Ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicaх oberniti.

Molitev.

O sladko, o pohlevno Serce Marije, Matere Božje in naše ljube Matere! O preljubeznjivo Serce, nad katerim prečesena sveta Trojica svoje dopadajenje ima, ki si vredno vsiga česjenja in sladke ljubezni angelov in ljudi! O serce, ki je Jezusovemu Sercu nar bolj enako, kteriga nar bolj popolnoma podoba si ti; Serce polno ljubezni, dobrote in perserčniga usmiljenja do naše revšine! Stôpi, te prosimo, ledeno skorjo naših serc, in stóri, de jih bo Serce Božjiga Odrešenika popolnoma nase potegnilo. Navdihni jih z ljubeznijo do tvojih čednost, in vnêmi jih s fistim svetim plamenam, v kterim ti neprenehama goriš. Zaklêni v sé sveto Cerkev, obvari jo in ostani vedno njeno sladko pribežališe in nepremagljiva terdnjava zoper vsak napad njenih sovražnikov. Ti bodi naša pot, de po njem k Jezusu pridemo, in točilo, po kterim naj k zveličanju potrebne gnade k nam

pertékajo. Bodi nam pomoč v sili, po-
 terjenje v stiskah, podpora v skušnja-
 vah, perbežališe v preganjanju, pomoč
 v nevarnostih, zlasti v poslednjim voj-
 skovanju našiga življenja, ob času lo-
 čenja, ko se bo cel pekel zoper nas
 vzdignil, de bi nam v tem strašnim tre-
 nutku, v tem groznim in razločivnim
 migljeju, ko se bo za celo večnost raz-
 ločilo, našo dušo v svoj rop vzél. Daj
 nam tedaj, o presrečna Devica! slad-
 kost tvojiga materniga Serca okusiti;
 daj nam občutiti velikost tvoje mogoč-
 nosti per Jezusovim Sercu; odpri nam
 v njem studenec usmiljenja, varno pri-
 bežališe, de ga bomo enkrat s teboj v
 nebesih hvalili in častili od vekomej do
 vekomej.

Pohvala k presvetima Sercama Jezusa in Marije.

Spoznano, ljubljeno, hvaljeno in
 poviševano, češeno in poveličevano bodi
 vsak čas in povsod Božje Serce Jezu-
 sovo in nar čistejši Serce Marije. Amen.

Darovanje samiga sebe Marii.

Sv. Alfonsa Ligvorja.

Prečista, neomadežana in preblaga Devica Marija, o moja Mati, pribežališe in tolažnica vsih žalostnih! ponižno pridem dans pred tvoj tron in te zvoľim v svojo gospó, svojo mater in besednico per Bogu.

Darujem se z vsimi, kar je mojih, v tvojo službo; prosim te, o Mati mojiga Boga, vzemi me v število svojih služabnikov in pod svojo brambo, in bodi moja pomoč skoz celo moje življenje, sosebno pa ob moji smertni uri.

O Mati usmiljenja, zvolim te v oskerbnico vsiga, kar je mojiga, vse moje žlahte, vsih mojih del in opravil. Ne odklanjaj od sebe skerbí za vse to; delaj in ravnaj z vsim, kakor je tvoja volja.

Blagoslovi me tedaj na duši in na telesu, in nikakor ne perpusti, de bi jest kterikrat razžalil tvojiga Božjiga

Sina. Podpiraj me v skušnjavah, reši me iz vsih nevarnost, pridi mi v pomoč v mojih dušnih in telesnih potrebah, razsvetluj me v mojih dvomih, tolaži me v mojih stiskah, perstopi mi v mojih telesnih in posebno v mojih smertnih težavah.

Ne perпусти, de bi se hudobni sovražnik kdej zamogel hvaliti, me še kterikrat v svojim železju imeti, ker saj zdaj sim ves tebi posvečen.

Perdobi mi, de enkrat v nebesa pridem, tebe zahvalit, tebe hvalit in ljubiti z Jezusam, našim Odrešenikom, na vekomej.

To milost doseči, mi sprosi, de stanovitno služim tebi in tvojimu Sinu Jezusu do smerti. Amen.

Molitev za Marijno brambo in prošnjo per Bogu.

Sv. Alfonsa Ligvorja.

Presveta, neomadežana Devica, moja preljubeznjiva mati Marija! Ti si

mati mojiga Gospoda in Zveličarja, kraljica zemlje, besednica, upanje in pribežališe grešnikov. K tebi jest, naj revniši zmed grešnikov, dans pribežim. Tebi, o velika Kraljica! se s spodobnim spoštovanjem ponižno podveržem, in z naj perserčnišim čutilam svoje duše se ti zahvalim za toliko meni skazanih milost; posebno pa za to, de si me s svojo ljubeznjivo prošnjo pekla otéla, ki sim ga tolikrat zaslužil. Ljubim te, o preljubeznjiva Gospa in Gospodovavka! in iz nar čistejši ljubezni do tebe storim nespremenljivi sklep, tebi vsak čas služiti, in si z močjo prizadevati, de ti bodo tudi drugi služili. V tebe stavim za Jezusam, tvojim Sinam, vse svoje upanje; od tebe per čakujem vsiga blagra svoje duše. Sprejmi me za svojiga služabnika, o usmiljena Mati! in ohrani me pod svojo močno brambo.

Ker vé m, de per Bogu vse premoreš, torej zdihujem k tebi, in kličem s potertim sercam: Otmì me vsih skuš-

njav, ali ohrani mi saj dovoljno moč, de jih bom do konca življenja vedno premagoval. **K** tebi zdihujem za pravo ljubezin do Jezusa. Po tebi upam tudi enkrat zveličan biti. **O** moja preljubeznjiva Mati, prosim te po tvoji ljubezni do Boga, bodi mi vselej pomočnica, posebno pa v poslednjim vse razločivnim trenutku mojiga življenja. Nikar me ne zapusti, dokler me med zvoljenimi v nebesih ne vidiš. Tam te bom častil in hvalil, tam bom tvoje usmiljenja vekomej povelečeval! Amen.

Molitev sv. Terezije za spreobrnjenje grešnikov.

O Gospod Jezus Kristus! prosimo te, de bi ti tudi tiste hotel, kateri tebe nočejo; de bi tistim odperl, kateri k tebi ne marajo klicati; de bi jih ozdravil, kateri se svoje dušne bolezni še veselé in so sami svoje bolezni izvir. Sej si na svet peršel grešnikov iskat. Lej, Gospod! ti so v resnici nesrečni in

revni, kateri k tebi nočejo priti. Pridi ti k njim; usmili se teh nesrečnih, ki sami do sebe usmiljenja nimajo. Prebij, o Gospod! terde serca svojih stvari. Ne oziraj se na nevrednost tih, ki pri tebi terkati nočejo; temuč glej milostljivo doli na nas, ki za te zmotene k tebi kličemo. Ukroti, o Gospod! njih terdo voljo, in stori, de bodo hotli, kar poprej niso hotli, de bodo namreč tebe spoznali in ljubili. Amen.

Za blagor svete cerkve.

Prosimo te, o Gospod! milostljivo sprejmi ponižno molitev svoje svete Cerkve, de po zatertih stiskah in zmotah tebi v varni prostosti služi.

Bog, naše pribežališe in moč! bodi vedno s pobožnimi prošnjami svoje svete Cerkve, ker si ti sam začetnik pobožnosti, in dodeli, de popolnoma dosežemo, česar véno prosimo, po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu.

Molitev za blagor škofije.

Vsigamogočni, neskončno usmiljeni Bog! čigar duh vse telo svete Cerkve posvečuje in vlada, glej milostljivo na naše prošnje, ki jih za blagor naše škofije pred sedež tvojiga veličastva pernesemo. Daj de naj tvoja bramba in žegen nad njo vlada, de, vsih napadov in zmot obvarvana, varno in mirno tebi služi. Posebno te prosimo za našiga vikšiga pastirja, tvojiga služabnika Antona Alojzja. Pridaljšaj jim življenje, razsvitluj njih svetovavce in množi število zvestih in gorečih mašnikov, de bodo pri bogati žetvi in obilnih delavcih otenje in ohranjenje neštevilnih duš veseli gledali. Tega te prosimo po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim.

Opomin. Na to se škofijski pomočnik pokliče:

V. Prosi za nas sveti Nikolaj!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

O Bog, ki si svetiga Nikolaja z neštevilnimi čudeži ozaljšal; dodeli nam,

te prosimo, de bomo po njegovim zasluženji in prošnjah od peklenkiga ognja rešeni; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Molitev za ohranjenje sv. vere v domovini.

O Jezus, naš nebeški Ženin! ki si rekel, prošite in se vam bo dalo, išite in bote našli, terkajte in se vam bo odperlo; lej, pred tvojimi kolena te za našo domovino preserčno prosimo. Oberni svoje milostljivo oko v to deželo, ki si jo s svojo milostno ljubeznijo vselej varoval. Ljubi in vari jo tudi v prihodnje z očetovsko skerbljivostjo; ohrani v nji sveto rimsko-katoliško apostolsko vero; obvari jo v čistosti in resnici ediniga praviga nauka, de po tvoji milosti vsih zmot očišena, vsiga ločenja obvarovana, tvoji sveti službi v vsi pravičnosti in svetosti vdana, vedno namen dosega, h katerimu si jo poklical, in de zasluži tebe vselej in v vsim brambo in vodnika imeti. Te gnade te

prosimo, o Jezus, po prošnji tvoje visokočešene Matere, in terdno upamo, de nas boš po svoji neskončni milosti uslišal.

Opomin. Na to se pomočnik dežele v pomoč pokliče.

V. Prosi za nas, sv. Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

O Bog! ki si po svoji neskončni previdnosti svetiga Jožefa ženina presvete Božje porodnice zvolil; prosimo te, dodeli nam, ki ga svojiga pomočnika častimo na zemlji, de ga tudi v nebesih prošnjika imamo; ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti sv. Duha, Bog vekomej. Amen.

Molitev za razširjanje sv. vere.

O Bog! ki si svojim služabnikom dodelil milost, v spoznanju prave vere tvojo lepoto, moč in veličastvo moliti, hvaliti in poveličevati, prosimo te, blagovôli to zveličavno vero v nas poterditi in gnado njeniga spoznanja po vsim

svetu razliti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

V. Prosi za nas, sveti Frančišek Ksaverjan!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

O Bog, ki si indijanske narode po pridigah in čudih sv. Frančiška Ksaverjana svoji Cerkvi dobrotljivo perdružil; dodeli milostno, de zglede njegovih čednost naslédvamo, ravno kakor njegove častitljive zasluženja častimo; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Cerkvene molitve.

Za spokorniga duha.

Vsigamogočni in neskončno dobrotljivi **Bog!** ki si žejnemu Izraelskimu ljudstvu studenec žive vode iz skale odperl; obudi solze praviga skesanja v naših terdih sercih, de zamoremo svoje grehe objokovati in njih odpušenje od tvoje milosti doseči.

Za odpušenje grehov.

O Bog, ki nikogar ne odverguješ, temuč tudi naj večim grešnikom po pokori v zvestim usmiljenju odpušaš; ozri se milostljivo na naše ponižne prošnje in razsvetli naše serca, de zamoremo tvoje zapovedi spolnovati; po **Jezusu Kristusu, Gospodu našim.**

Zoper hude misli.

Vsigamogočni in predobrotljivi Bog! glej milostljivo na naše prošnje, in reši naše serca od skušnjav hudobnih misel, de bomo po tvoji dobrotljivosti vredni, biti prebivališče svetiga Duha; po **Jezusu Kristusu, Gospodu našim.**

Za dar čistosti.

Užgi, o Gospod! z ognjem sv. Duha naše ledja in naše serce, de ti bomo s čistim telesam služili in z očiščenim sercam dopadli, po **Kristusu, Gospodu našim.**

Za ponižnost.

O Bog, ki si prevzetnim nasprotnik, in ponižnim svojo milost deliš; dodeli nam čednost prave ponižnosti, s katero oblečen se je tvoj Edinorojeni vernim razodel, de nikoli s prevzetjem samih sebe tvoje prijaznosti ne zgubimo, ampak s podverženjem darove tvoje gnade prejémamo, po Kristusu, Gospodu našim.

Za poterpežljivost.

O Bog! ki si v poterpežljivosti svojiga Edinorojeniga napuh stariga sovražnika razdjal; dodeli nam, prosimo te, vredno premišlovati, kar je on za nas preterpel, in tako po njegovim zgledu, nasprotnosti pohlevno prenašati, po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Za keršansko ljubezin.

Bog, ki njim, kateri te ljubijo, vse v dobro izíti daješ; dodeli našim sercam

svojo nepremagljivo ljubezin, de naših željá, ki iz tvojiga navdajanja izhajajo, nikakoršna skušnjava več spremeniti ne more, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Besede Jezusove

do duše od nevredniga Obhajila.

1. Pridi k meni, moja hči, te bom z darovi in tolažili obsul; ko pa prideš, pripravi skerbno svojo dušo, in presodi sama sebe. Jest sim velik, svet in strašin Bog. Meni se gnusi do hudobniga in do njegovih hudodelstev. Jest sodim in pogubim tistiga, kateri nevredin k moji mizi pristopi, in mu z močjo svojiga mesa in kervi, ktero je oskrnil, prekletstve svoje vsigamogočne jeze pripečatim. Sodi se tedaj, moja hči, de ne boš sama sebi sodbe in pogubljenja jedla. Skerbno se presodi, prašaj svojo vést, in ako v sebi sledi neopravičenosti znajdeš, vari in vari se, de tako omadežana ne prestopiš praga mojiga svetiša, temuč presunejo naj te, pred

mojimi očmi naj globokejši osramoteno, vse čutila tvoje nevrednosti, in kakor koli si tudi skesana, ne približuj se k moji mizi, dokler se v kopeli svete pokore ne umiješ.

2. Jest sim tvoj ves pohlevin Ženin, moja hči! s tolikimi dobrotami sim te preobsul; bi se li zamogla prederzniti, me po izdajavsko kušniti! Jest sim tvoj Bog, moja hči! bi me li zamogla satanu zročiti! Jest sim tvoj Odrešenik; ali bi se ti prederznila, de bi me vnovič križala! Jest sim Najsvetejši zmed svetih, in ti bi se ne prestrašila, me v omadežani grob, grob z zadolženjem obložene vesti pogrezniti! O moja prijateljica! moja ljubeznjiva! s kakšnim namenam bi ti tako k meni peršla? Ali bi ne bilo bolje, de bi nikoli ne bila rojena?

3. Tega ne, tega ne, o Gospod, de bi se v toliko grozo podala. Oh! pred najmi jezik zastane, se mi desnica usuši in pozabljena bo, rajši tavžentkrat umerjem, kakor de bi si toliko pregreho nakopala. Tavžentkrat boljši bi bilo, de bi jest, tako zanikerna stvar, poginila in končana bila,

kakor de bi tako z zaničavanjem svojiga Boga in Stvarnika z nogami taptala. O Bog! ki si sama dobrota, naj vikši Gospodar nebes in zemlje, kdo bi bil v stanu, te tako malopridno izdati? — Kdo, moja hči? Oh, ko bi le en sam bil, ali tudi le malo število. Ali gorje! so, ki me ne le enkrat, ampak vsak dan zatajé in križajo. Vsak dan vidim pri svoji mizi duše, ki so sovražnice mojiga križa, ki vse zgolj napuh, samolastna ljubezen in nečimernost vlada; duše, ki mehkužnosti in pregrešnemu razveseljevanju služijo in so s sto in sto družimi pregrehami omadežane. Vse take duše, moja hči! mene z nogami taptajo in skrunijo kri mojiga testamenta, ker mene na nečist jezik in v omadežano serce prejé-majo. Lahko bi se Jest iz njih rók réšil, v njih glave bi lahko strelo spustil in jih zdrobil; ali one bi zgubljene bile: Jest pa nočem smerti hudodelnika. Oh, de bi se vender k meni spreobernile, pokoro storile in sveto živele! Spačeni rod! kako dolgo naj še per vas bom? Doklej še bodo vaše lene serca igra zmote in laží? Doklej še

bote moje poniževanja in terpljenja množili? Nesrečni in slepi, kar mislite storiti, storite skorej; povém pa vam, de moje usmiljenje se bo v pogubo zoper vas spremenilo; v svoji jezi sim prisegel, ne pojedete v kraj mojiga pokoja.

Obiskovanje svetiga Rešnjiga Telesa.

Besede Jezusove

do duše od obiskovanja sv. Rešnjiga
Telesa.

1. Jest sim tvoj Bog, moja hči! in tvoje vse. Akoravno svoje stanovanje v nebesih imam, sim vender v svojim tempelu na zemlji, prav bliz tebe, de, kolikorkrat hočeš, svoje življenje v meni najdeš in pozdrav svojiga Gospoda prejmeš. O moja hči! z družimi narodi nisim tako delal. Ako bi v naj daljnjih nejeverskih okrajnah stanovala in slišala, de

je ljudstvo, pri katerim se pravi Bog stanovati poniža, in pa tako, de se mu smé slehern varno in vsako uro perbližati in ž njim zaupljivo govoriti, ali bi ne zaklicala, rekoč: „Srečno, tavžentkrat srečno ljudstvo, ki taciga gospóda ima Boga!“ V preobilnim duhovnim veselju bi rekla: „Sama bom šla k temu ljudstvu in to veliko čudo premišlovala. O, kako prijetne vender so tega Boga stanovanja! Moja duša omaguje od hrepenenja po teh svetih dvorih; napravila se bom in k Njemu pojdem. Pojdi, moja duša, pojdi — proč od svoje rodovine in domačinstva; pojdi, greve včlovečeno Besedo gledat; pojdi, zlata, kadila in mire mu hočeve v dar prinesiti.“

2. Lej, moja hči, pri tvojih vratih sim, prav blizo tebe, ti srečo pripraviti, de me zamoreš viditi, z menoj govoriti in me moliti; ni ti treba ne hribov prestopati ne morja prebrodariti; še svoje rodovine in domovine ti ni potreba zapušati. Jest sim prav blizo tebe, moje duri so ti vedno odperte: moje očí, moje ušesa in moje serce ti je odperto. Pridi, dovolim ti,

pridi, želim te viditi; ker moje veselje je s teboj biti. Pridi, vedno te pričakujem, de bi za te skerbel, de bi tvoje molitve uslišal. Pridi k svojimu Gospodu, svoje vošila in pohlevne molitve mu daruj. Pridi k studencu, kteriga vode v večno življenje tekó, in zastonj se ti bo dajalo vina in mleka. Pridi k njemu, ki je kruhe v pušavi namnožil, in tvoja duša bo dobro rejena in z dobrotami napolnjena. Pridi, te bom s svojimi dobrotami napolnil, ti bom v naročje polno in preobilno méro izlíl.

3. O Bog, ki samiga sebe v potrato daješ, ako smém takó reči, o kako nesrečna bi jest bila, ako bi se branila k tebi perstopiti, in ako bi merzla in oterpnjena ostala pred ognjem, ki zmirej gori in nikoli ne ugasne. O! kdo je kdej kej taciga slišal? Meni, ki nisim vredna, dovoliš, de smém v tvojo hišo stopiti, do tvojiga svetiša priti. Ali kaj rečem? Ti mi zapoveduješ, ti me siliš priti! Pokorna ti bom, Gospod! in po tvoji volji bom storila. Grem, kraj obiskat, v kterim ti sta-

nuješ, ti, moj Kralj in moj Bog. Ko si vidno po svetu hodil, Gospod, so od Jeruzalema in iz Judeje in Galileje vse na trume za teboj tekali; in množica je bila tolika, de so bili permorani, streho na hiši odkriti, v kateri si bil, hromoviga človeka do tebe pripraviti. O res, Gospod! vsak večer bom z Marijo Magdaleno prišla, grob ogledat, v katerim tvoja Božja človečnost tako ponižno in ljubeznjivo počiva. Tukej te hočem moliti in se v zemljo pred teboj poniževati; obtožiti se hočem, spoznati svojo napčenosti; hvaliti čem tvoje sveto Ime, poveličevati te čem v svojih hvalnih pesmih; prosila bom in ti mi boš dal, terkala bom in ti mi boš odperl. Tukej me boš, moj dobri Pastir! na svojo pašo vodil in nič mi ne bo zmanjkalo. Tukej bom pota tvoje pravice preiskovala; tukej se bom učila, pritežnost se ne bati; tukej me bote tvoja palica in tvoja pastirnica s tolažilam navdajale; tukej se bom zoper vse svoje sovražnike poterdovala; tukej bo poslednjič tvoja usmiljenost oklep okrog mene naredila, in bo vse dni mojiga

življenja per meni, dokler me ne sprejmeš v svoje večne stanovališa, kjer se mi boš brez zagrinjala in brez zamotave kazal.

Pobožnost

pred sv. Rešnjim Telesam pri njegovim obiskanju.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Obudi obžalovanje čez svoje grehe, moli 5 oče-
našev in češenamarij, po tem dobro storiš, ako
natihama en čas spremljuješ, Jezusu svoje potrebe,
zlasti dušne potožiš, ga pomoči prosiš, mu nekatere
grešnike posebej perporočiš i. t. d., kakor ti dobra
misel v serce da. Poslednjič zamoreš moliti tudi „Cer-
kvene molitve,“ kakor so malo spredej na 120 strani,
in še več unih, ki jih ondi spredej najdeš. Ako
imaš pa več časa, zamoreš to pobožnost opravljati
po Baragovih bukvah, imenovanih: „Obiskovanje
Jezusa Kristusa v presvetim rešnjim telesu in po-
zdravljenje Marije.“

1. Pozdravljenje Jezusa v nar svetejšim zakramentu.

O Jezus, predobrotljivi Zve-
ličar! ker je tvoje veselje, med
človeškimi otroci v nar svetejšim
zakramentu prebivati; daj mi po-
seбно gnado, de tudi moje ve-
selje bo, tebe v ti nezmérni skriv-
nosti obiskovati in vredno moliti.
Spoznam, de mi to gnado tudi
res ponujaš, ker svojo Božjo in

človeško visokost pod slabimi podobami kruha skrivaš, de bi se tudi jest nevredni in slabi ne bal, se pred skriti tron tvojiga veličanstva perbližati, te po vsi svoji zmožnosti poželeti, ljubiti, moliti in častiti.

V strahu in ponižnosti te tedaj molim v ti skrivnosti, o prečudna nezapopadljiva in nezmérna ljubezin, moj Bog in moj Gospod! Moja duša te hvali za to neizrečeno ljubezin, in v sercu me boli, de sim ta sladki studenec vse sladkosti premalo spoznal, premalo cénil, mu še celo tudi mnogo nečasti storil. O Jezus odpusti mi!

Moj Zveličar! ti si oginjš, ki vse uname in ogreje, kar se uneti in ogreti da; prosim te, unêmi mojo vnémarnost k gorkoti, užgi

mojo merzloto k toploti, de bom z gorečim sercam in z uneto dušo v edinosti vsih izvoljenih duhov tebe, svojiga Boga in Zveličarja, v ti skrivnosti hvalil; de bom preudaril ljubezin, ktero ti nam v tem zakramentu skazuješ; v vsih stiskah, potrebah in težavah k tebi pribežal; to presveto Večerjo vselej s sveto ljubeznijo in dobro perpravljen vžival, se v dobrim čedalje bolj uterdil in ohranil, se hudiga nagnjenja očiševal in s teboj bolj in bolj sklenil.

O angelski kruh! sveta jed močnih, stóri močno mojo dušo, de se na poti keršanskih čednost ohranim in tvojim zapovedim pokorin, po vozki stezi varno hodim, ktera v nebesa pelje, de po dokončanim teku v tvojo očetovo

hišo srečin in vesél pridem, kamor si ti naprej šel, nam mesto perpraviti. **O Jagnje Božje!** stori vender tudi z menoj milost, biti s tistimi, kateri te bodo obličje v obličje gledali in vživali vekomaj. Amen.

2. K Jezusovim Sercu.

Usmiljeni in dobrotljivi Bog! ozri se na Serce Jezusa Kristusa, svojiga preljubiga Sina, ki imaš nad njim svoje naj večí dopadajenje. Zavoljo neskončne ljubezni, s katero nas je vsak čas to serce ljubilo, in zavoljo bolečin, ktere je za naše grehe preterpelo, tudi nam, o Gospod! milostljivo odpusti naše razžaljenja, zmote in nehvaležnosti, ktere s potertim sercam in v duhu pokore obžalujemo. Unémaj naše serca s takim

plamenam goréče ljubezni do Jezusa, kakoršna ljubezin iz njegoviga Serca do nas gori.

O ti popolnoma Serce mojiga Jezusa! ti sedež vsih čednost, ti zaklad vse lepote, ti studenec vse sladkosti, ti predrago orodje mojiga odrešenja, ti dopolnjeni izgled, po katerim je meni moje serce lepšati in zaljšati! — častim te, ljubim te, poveličujem te, molim te s svetim strahom. Iz serca in resnično obžalujem, de sim to ljubeznjivo in vsesveto Serce s tolikimi grehi žalil; gnusi se mi do njih, sovražim in prekličem jih, in terdno sklenem, tvojiga Božjiga Serca nikoli ne več s kakim greham radovoljno žaliti. Prizadevati si pa sklenem, tebe, nar svetejši Serce, tebe ognjiše

vse ljubezni, zmiram bolj in bolj ljubiti.

O de bi te zamogel pač tako ljubiti in častiti, kakor te ljubi tvoje deviške Matere neomadežano Serce, kakor te ljubijo in časté vsi angeli in svetniki. Kadaj me bo došla sreča, de boš ti, o Jezus! moje edino hrepenenje, edina želja mojiga serca?

Ponižam se pred teboj, o pre-milostljivo Serce mojiga Jezusa, ki si bilo s sulico prebodeno, in si se popolnoma odperlo nam in našim prošnjam. Pribežim nar pred sam v tvoje presveto Serce, se zročim vsiga in popolnoma pod tvojo obrambo in v tvoje varstvo, in tebi dam, zročim in posvetim vse svoje misli in želje, vse besede in poglede, vse djanja in

nehanja, vse bolečine in stiske, vse skerbí in prizadevanja. Vse to položim v tvojo odperto serčno rano; nič nad menoj ne smé biti in se zgoditi, kar tebi ni dopadljivo. S svojo serčno rano ozdravi moje bolno serce, očisti, ozaljšaj in olepšaj mi dušo in telo z vsimi lepotami nebeške svoje gnade in dobrote, in stóri me tako močniga, de vsak čas rajši umerjem, kakor de bi tvojo dobroto in neskončno lepoto žalil.

Pribežím pa še vnovič k tebi, o Serce, studenec usmiljenja! in te prosim posebno za té le terdovratne grešnike, katerih zveličanje mi je močno per sercu, in ki jih dozday nobena prošnja ni mogla spreoberniti. (Imenuj in perporoči jih Zveličarju, za ktere imaš posebin namen moliti.)

Presuni jih, o dobrotljivi Jezus! z nar močnejšim žarkam svoje vsigamogočne gnade, kterimu se ne bodo zamogli več ustavljati, de se uname gnusoba do greha in ljubezin do tebe v njih terdih sercih, de se uterne spokorna solza iz njih samopašnih oči, de začno iskati, kar so nespremišljeno zamudili, in zbrisovati, kar so prederzno zagrešili. O usmiljeni Gospod, ki nočeš smerti grešnika, nikar ne zaverzi moje prošnje!

Perporočim v tvojo usmiljeno obrambo tudi vse, kar je mojih, perjatile in rodovince, žalostne in vesele, stiskane in preganjane, grešnike in pravične, zdrave in bolne, žive in mertve. Vse perporočim v tvoje usmiljeno Serce, o ljubeznjivi Zveličar moj! Usmili

se vsih vernih duš v vicah, ohladi jim njih bolečine in daj jim po svoji neizmerni dobrotljivosti večni mir in pokoj. Amen.

Molitev k Jezusovimu sercu za dar čistosti.

O serce mojiga Jezusa, zgled in studenec vse čistosti! posveti moje serce v tempelj svoje svete ljubezni. Požgi s svojim svetim ognjem vse, kar je v mojim sercu nečistiga, pregrešniga in tebi zoperniga, de se v mojim sercu čistost kakor lilija razcvete, in ga z nar lepšim duham napolnuje. O dobrotljivi Jezus! ki čiste in očišene duše ljubiš, in toliko grešnikov v čiste jagnjeta svoje čede spremeniš, usmili se

mojiga serca, potegni k sebi vse moje nagnjenja in želje, skleni seboj mojo dušo z zavezo narčistejši ljubezni, in nikar ne pusti, de bi se kdej od tebe moja duša razločila! Tvoja ljubezin bodi mojimu življenju luč, ktera naj me neomadežaniga pelje po potu tvojih svetih zapoved, de bom po tem revnim življenju vredin, tebe Ženina čistih duš obličje v obličje gledati in ljubiti vekomaj. Amen.

LITANIJE

od presvetiga Jezusoviga Serca.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
 Sin, vsiga sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Presveto Serce Jezusovo,
 Serce Jezusa, Sinú živiga Boga,
 Serce Jezusa, Sinú prečiste Device,
 Serce Jezusovo, dopadajenje nebe-
 škiga Očeta,
 Serce Jezusovo, tempel sv. Duha,
 Serce Jezusovo, večna ljubezin pre-
 svete Trojice,
 Serce Jezusovo, raj Božjiga veselja,
 Serce Jezusovo, studenec nebeške
 sladkosti,
 Serce Jezusovo, sedež večne mi-
 losti,
 Serce Jezusovo, morje usmiljenja,
 Serce Jezusovo, zaklad vsiga bo-
 gastva Božjiga,
 Serce Jezusovo, vir svete ljubezni
 in obžalovanja,
 Serce Jezusovo, konec vsiga usmi-
 ljenja nebeškiga Očeta,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, globočina Božje
 modrosti in znanja,
 Serce Jezusovo, potok, ki Božje
 mesto razveseluje,
 Serce Jezusa, našiga nebeškiga
 Kralja,
 Serce Jezusa, našiga dobriga Pa-
 stirja,
 Serce Jezusa, našiga usmiljeniga
 brata,
 Serce Jezusa, našiga preljubiga
 učenika,
 Serce Jezusa, nar ljubeznjivšiga
 Ženina naših duš,
 Serce Jezusovo, zgled krotkosti in
 ponižnosti,
 Serce Jezusovo, studenec mirú in
 svetiga pokoja,
 Serce Jezusovo nar bolj popolnoma
 podoba našiga življenja,
 Serce Jezusovo, tolažba žalostnih,
 Serce Jezusovo, pribežališe v skuš-
 njavah in nadlogah,
 Serce Jezusovo, veselo stanovanje
 čistih duš,

usmili se nas !

Serce Jezusovo, veselje vsih iz-
 voljenih,
 Serce Jezusovo, studenec vsih sve-
 tih misel in želj,
 Serce Jezusovo, luč popotnikov,
 Serce Jezusovo, altar sprave,
 Serce Jezusovo, ognjeni studenec
 Božje ljubezni,
 Serce Jezusovo hrepenenje in nar-
 slajši ljubezin vsih svetih duš,
 Serce Jezusovo, zavoljo nas na
 Oljski gori žalostno in otožno
 do smerti,
 Serce Jezusovo, oslabiljeno od ker-
 vaviga potú,
 Serce Jezusovo, počeno od žalosti
 zavoljo naših grehov,
 Serce Jezusovo, na križu s sulico
 prebodeno,
 Serce Jezusovo, upanje umirajočih,
 Serce Jezusovo, večno veselje vsih
 Svetnikov v nebesih,
 Serce Jezusovo, krona vsih stvari
 Božjih,

usmili se nas!

Bodi nam milostljivo; zanesi nam, o
Serce Jezusovo!

Bodi nam milostljivo; usliši nas, o Serce
Jezusovo!

Od vsiga greha,

Od zanemarjenja svetiga navdajanja,

Od vse nepobožnosti in mlačnosti,

Od vse merzrote do tvoje Božje
ljubezni,

Od vsih nečistih misel in želj,

Od vse slepote in terdovratnosti
serca,

Po svoji čudni krotkosti in ponižnosti,

Po svoji nar večji čistosti,

Po svojim usmiljenju in perzanesljivi
milosti,

Po svojim skrivnim življenju,

Po svoji revšini in sveti pokoršini
do smerti na križu,

Po svojim preljubeznjivim obnašanjem
z ljudmi,

Po svojim notranjim miru,

Po svoji usmiljeni ljubezni do nas
grešnikov,

S kervjo in vodo, ki si ju v naše
očišenje in posvečenje prelilo,

reši nas, o Serce Jezusovo!

Mi grešniki, te prosimo, usliši nas!
 De svojo sveto in čisto ljubezin v naše
 serca vliješ, te prosimo, usliši nas!
 De naše serca k posnemanju svo-
 jih svetih čednost vlečeš,
 De nam pravo ponižnost, krotkost
 in notranji mir dodeliš,
 De vse misli in želje našiga serca
 očistiš in posvetiš,
 De nas in vse ljudi razsvetliš in k
 spoznanju svoje Božje ljubezni
 perpelješ,
 De nas v britkosti tega življenja
 milostljivo poživiš in poterdiš,
 De svojo ljubezin v nas vedno
 množiš,
 De ob naši smertni uri naše duše
 v svojo sveto rano skriješ,
 De nas v veličastvo svojih izvolje-
 nih vzameš,
 O presladko Serce Jezusovo,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; zanesi nam, o Serce Jezusovo!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, usliši nas, o Serce Jezusovo!

te prosimo, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Serce Jezusovo!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . Češena Marija . .

V. Pomagaj svojim služabnikom, o
Gospod!

O. Ki si jih s svojo drago kervjo od-
rešil.

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o .

Ozri se, prosimo, vsigamo-
gočni večni Bog! na prelubez-
njivo Serce tvojiga Sina, ki imaš
nad njim svoje dopadajenje, ter
nam odpusti zavoljo tega prelju-
beznjiviga Serca naše grehe, od-
verni od nas zaslužene šibe, vlij

v naše serca svojo ljubezin, ohrani, vižaj in perpelji nas v večno življenje. Amen.

Počesevanje

Marije pred njenimi altarji,

zlasti za popoldansko opravilo.

Opomin. Ko greš sveto Rešnje Telo obiskat, imaš perložnost tudi pred podobo Marijniga presvetiga Serca ali pred družimi altarji Gospodovo Mater pobožno počastiti.

LITANIJE

o d

presvetiga Marijniga Serca.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveto Marijno serce,

Serce Marijno, brez madeža spočeto,

Serce Marijno, gnade polno,

Serce Marijno, blaženo med vsimi serci,

Serce Marijno, za Sercam Jezusovim nar čistejši,

Serce Marijno, tempel presvete Trojice,

Serce Marijno, sedež modrosti Božje,

Serce Marijno, podoba pravice,

Serce Marijno, sedež usmiljenja,

Serce Marijno, zapopadek vse svetosti,

Serce Marijno, skrinja mirú in sprave,

Serce Marijno, vrata nebeške,

Serce Marijno častitljivo,

Serce Marijno mogočno,

Serce Marijno usmiljeno,

za nas Boga prosí!

Serce Marijno véno,
 Serce Marijno hvale vredno,
 Serce Marijno ljubeznjivo,
 Serce Marijno krotko,
 Serce Marijno ponižno,
 Serce Marijno poterpežljivo,
 Serce Marijno, za nas z bolečnami
 prebodeno,
 Serce Marijno, luč zmotenih,
 Serce Marijno, pribežališe grešni-
 kov,
 Serce Marijno, moč pravičnih,
 Serce Marijno, tolažba žalostnih,
 Serce Marijno, terdnost v skušnjavi,
 Serce Marijno, upanje umirajočih,
 Serce Marijno, pomoč v vsih na-
 ših nadlogah,
 Serce Marijno, zastava obljub Je-
 zusovih,
 Serce Marijno, popolnoma žgavni
 dar Božje ljubezni,
 Serce Marijno, veselje vsih serc,
 Serce Marijno, s častjó v nebesih
 kronano,

za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

V. Prosi za nas, sveto Marijno Serce!

O. De bomo vredni, te preserčno ljubiti.

M o l i m o .

O Bog, kateri si Serce prečiste Device Marije z nar gorečniši ljubeznijo užgal, z vso milostjo napolnil in z nar lepšimi čednostmi ozaljšal, de je tvoj edिनorojeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus, z nar večim dopadajenjem v njim prebival, dodeli meni in vsim, kateri to prelepo in pre-

čisto Serce časté, de se tudi naše serca od te ljubezni do tebe užgó, ter nekoliko tistih obilnih gnad in lepih čednost dosežejo, s kterimi si Serce naše preljubeznjive Matere Marije obdaroval, de ne pridemo brez čednost in dobrih del pred tvoje obličje, temuč de bomo kakor tvoji zvesti otroci v kraljestvo tvoje vzeti, kjer te bomo z Marijo, tvojo presveto Materjo, in z vsimi svetniki častili in hvalili vekomaj. Amen.

Serčna molitev k Materi Božji, si jo mater izvoliti.

O Mati mojiga Gospoda in Mati vsih sirót! Mati tistih ubozih grešnikov, kteri so Boga, svojiga Očeta, zgubili! K tebi kličem in po odkazanju na križu

umirajočiga Jezusoviga Serca te dans s sinovskim zaupanjem, ki ga do tebe imam, za svojo mater in besednico izvolim. O Mati Serca Jezusoviga! zarés te želim tudi jest za svojo mater imeti, in terdno sklenem, se vsiga skerbno varovati, kar je tvoje materno Serce žalilo, ko si bila na zemlji, in vse zvesto spolnovati, kar tvojiga Sina in tvojimu Sercu dopade. Tebe tedaj bom v prihodnje spoznal za mater, spoštoval za mater, ljubil kakor mater, ubogal kakor mater; v skerbéh in težavah bom k tebi pribežal, kakor k materi, in po tvojim življenju se bom ravnal, kakor dober otrok po materi.

Sprejmi me tedaj, o dobrotljiva Mati! v svojiga otroka in

skazuj se kakor mati do mene, nevredniga otroka. Ako sim žalostin, tolaži me; ako sim v nevarnosti, reši me; ko bom skušan, vari me; ko bo nepokojna moja duša, vojskuj se za me in dosézi mi pokoj; kadar ne bom vedil, kaj početi, o Mati dobriga svéta! razsvetli, vôdi in vladaj me; ko bom bolan, pomagaj mi; kadar bom s smertnimi težavami rinjal, bodi per meni, in ako bom takrat, ko se bo za mojo večnost razločilo, morebiti od vsih zapuščen, o usmiljena Mati! nikar me saj ti ne zapusti! Spomni se takrat, o usmiljena Devica! de še nikdar ni bilo slišano, de bi ti bila koga zapustila, kateri je k tebi pribežal. Amen.

Deset pozdravljenj

k presvetimu Marijnimu Sercu.

O presladki Jezus! po tvojim Božjim Sercu pozdravim in častim presveto Serce tvoje češene, deviške Mater Marije, ktero je tebe vsak čas ljubilo in le za te bilo; milostljivo me usliši in dodeli mi, kar po njeni prošnji od tebe bogoljubno prosim.

1. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo z *vsimi gnadami napolnjeno*, in te ponižno prosim, dosezi mi le eno kapljico iz morja gnad, ktere si ti prejela, svetó živeti in zveličano umreti. — Češena Marija..

2. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ktero je bilo zmed vsih človeških serc *nar čistejši*, in te ponižno prosim, dosezi in ohrani mi gnado deviške nedolžnosti in čistosti serca. — Češena Marija . .

3. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo zmed vsih *nar ponižniši*, in te perserčno prosim, dosezi mi pravo, stanovitno ponižnost in spoznanje samiga sebe. — Češena Marija . .

4. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo z *gnado molitve in premišlovanja nar obilniši obdarovano*, in te ponižno prosim, dosezi mi posebno veliko gnado *znotranje molitve in premišlovanja*. — Češena Marija . .

5. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo čez vse *nar gorečniši v ljubezni Božji*, in te ponižno prosim, dosezi mi le eno samo iskro te svete ljubezni Božje. — Češena Marija . .

6. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo v ter-

pljenju *nar bolj poterpežljivo* in nar bolj skušeno, in te ponižno prosim, dosezi mi poterpežljivost in vdanost v vsakim terpljenju in v vsaki bolečini. — Češena Marija . . .

7. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo čez vse nar *milostljiviši*, in te ponižno prosim, dosezi mi resnično ljubezin do bližnjiga, in usmiljeno, dobrotno serce. — Češena Marija . . .

8. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo zmed vsih nar *močnejši*, in te ponižno prosim, dosezi mi duha močnoserčnosti in zupanja v pomoč Božjo, de zamorem tudi velike reči dopernašati in prenašati. — Češena Marija . . .

9. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo nar *zvestejši*, in te ponižno prosim, dosezi mi stano-

vitnost in zvestobo v dobrim do konca.

— Češena Marija . . .

10. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo nar bolj *zveličano*, in te ponižno prosim, dosezi mi zveličanje ter prostor v nebeškem kraljestvu pri Sercu Jezusovim. — Češena Marija.

O predobrotljivi Jezus! teh deset pozdravil perporočim tvojimu Božjimu Sercu, naj se iz njegove neskončne moči poterdijo, de bodo tvoji preblagi Materi Marii prijetne, in de po njeni prošnji dosežem imenovane gnade ter v tvoji ljubezni zamorem sveto živeti in zveličano umreti. Amen.

Opomin. Tukej zamoreš še pervzeti ktere zmed molitev, ki jih najdeš po sv. Obhajilu od 109. do 123. strani.

P e s e m

k Marijninu presvetimu Sercu.

O Marija, naša ljuba Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé
 Verne vse, k' jih tvoje zvéste množ'ce
 Tebi dans perporočé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Sercé;
 K tebi, k tebi kopernijo
 Naše misli in željé.

Vse duhovne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Naše duše vedno jih težijo,
 Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Sercé;
 Spros' naj Bog duhovnam usliši
 Njih molitve in prošnjé.

Naše starše, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Ti jim vračaj, ti obilno plačaj:
 Noč in dan za nas skerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš materno Sercé;
 Vsi smo tvoji sini, hčere,
 Naše serca te želé.

Vse nedolžne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Vari, vari, vari njih nedolžnost,
 Vari, de je ne zgubé!

O Marija, o Marija!
 Ti deviško imaš Sercé;
 Vsi želimo tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestré.

Otročiče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Teb' nezvest noben — nobeden biti
 Vekomaj nikolj ne smé!

O Marija, o Marija!
 Otročiško imaš Sercé;
 Otročiči tvoj' čmo biti:
 To je, to je ljubo imé.

Grešnikam, Marija, ljuba Mati!
 Vlij žal'vanje v njih sercé;

De čez grehe, čez nesrečne zmote
Jokajo, dokler živé.

O Marija, o Marija!

Ti imaš milostno Sercé;

O ne pust', de b' nespokorne

Duše v strašno večnost šle!

Vmirajoče, o Marija Mati!

Sprejmi v milostno Sercé;

Sprosi, de jim zbríše večni Oče

Vse njih grehe in dolgé.

O Marija, o Marija!

Ti imaš milostno Sercé;

Slehern naj na smertni postlji

Tvojo sladko milost zvé.

Duše v vicah, o Marija Mati!

Sprejmi v milostno Sercé;

Naj se jim njih oginj, bolečine

Hitro, hitro ohladé.

O Marija, o Marija!

Ti imaš milostno Sercé;

Tud, če z naših kdo je v vicah,

Oh podaj mu berž roké!

Žive, mertve, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 K svet' mu Trojstvu vse, o vse pokličí
 Nad oblake, nad zvezdé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Sercé;
 Daj vsim vernim prav živeti,
 De svet' raj si perdobé.

Lavretanske litanije.

Ob praznikih Matere Božje in ob sabotah.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog; usmili
 se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog; usmili se
 nas!

Sveti duh, resnični Bog! usmili se nas!

Sveta Trojica ! en sam Bog ; usmili se nas !

Sv. Marija,

Sv. mati Božja,

Sv. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našiga Stvarnika,

Mati našiga Odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

Devica hvale vredna,

Devica mogočna,

Devica usmiljena,

Devica verna,

Podoba pravice,

Sedež modrosti božje,

Začetek našiga veselja,

Posoda duhovna,

za nas

Boga prosi !

Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Troštarica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; usliši nas, o Gospod!

za nas

Boga prosi!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

M o l i t v e.

1. K presvetimu Rešnjimu telesu.

Kadar je izpostavljeno.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v pre-
čudnim zakramentu spomin svoji-
ga terpljenja zapustil, daj nam,
te prosimo, skrivnosti tvojiga te-
lesa in tvoje kervi tako častiti,
de sad tvojiga odrešenja vedno

v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinstnosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti devici, materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana Devica; naša Gospa; naša srednica; naša besednica; naša pomočnica. S svojim Sinam nas spravi, svojimu Sinu nas priporoči, svojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sedanje žalosti rešeni in večniga veselja deležni.

3. K sveti devici, materi Marii.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarja, ki ostaneš Vrata nebeške in zgodnja Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojiga Stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetiga duha.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, de ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojiga Sina, spoznali, po njegovim terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati, ki ostaneš Vrata nebeške in zgodnja Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojiga Stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ki si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

**V. Po porodu si devica čista ostala.
O. Prosi za nas Božja porodnica.**

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodelil; daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla, prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga četertka.

Bodi češena, nebes Kraljica, češena angelov Gospa, češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo Luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, Devica pre-
sveta.

O. Daj nam moč zoper sovraž-
nike svoje.

M o l i m o .

Dodeli, milostljivi Bog! bram-
bo naši slabosti, de, ki svete Božje
porodnice spomin obhajamo, s po-
močjo njenih prošenj od svojih gre-
hov vstanemo.

Od velike sabote do 1. nedelje po binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška!,
aleluja! Kteriga si zaslužila no-
siti, aleluja! Je vstal od smerti,
kakor je rekel, aleluja! Prosi za
nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica
Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, svet razsvetil; dodeli, prosimo, de po njegovi Materi Devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, Mati milosti, življenje, sladkosti in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži

nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad svojiga telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Materice Marije, de bi vredno prebivališče tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnih zlegov in večne smerti rešeni.

4. *K svetimu Jožefu.*

Glejte, modri in zvesti hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. *Za vse potrebe.*

Ponižno, Gospod, te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah

svoje izvoljene matere ljube De-
vice Marije in vsih svetnikov, nas
svoje služabnike, naše dobrotnike
in naše pahištvo v vsi svetosti;
tudi očisti vso našo rodovino in
naše prijatle od hudobe in gre-
hov, in napolni jih z lepimi čed-
nostmi; dodeli nam mir in zdravje;
odverni od nas vidne in ne-
vidne sovražnike, in odženi vse
hude želje; daj nam zdravo vreme
in dobro letino; skaži milost na-
šim prijatlam in neprijatlam, in
obvaruj to faro z vsimi, kateri v
njej prebivajo, kuge, lakote,
vojske, ognja, potresa, povodnji,
in dodeli milostljivo vsim vernim
keršenikam, živim in mertvim v
nebeškim kraljestvu večno življenje
mir in pokoj. Obvari našiga pa-
peža I., našiga škofa I., našiga

svetliga cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pridi z nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim, Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.
(petkrat.)

LITANIJE

od žalostne Matere Božje *).

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,
Sveta Mati Božja,
Sveta devic Devica,
Mati žalostna,
Mati objokana,
Mati polna britkost,

za nas
Boga prosi!

*) Te litanije so papež Pij VII. zložili in v mnogih stiskah molili.

Mati brez tolažbe,
 Mati od Sina ločena,
 Mati od težav omagajoča,
 Mati od skerbí prepadena,
 Mati prevžaljena,
 Solzni studenec,
 Zapopadek vsiga terpljenja,
 Podoba poterpežljivosti,
 Skala stanovitosti,
 Sidro zaupanja,
 Pribežališe zapušenih,
 Škit preganjanih,
 Premagovavka nejevernikov,
 Tolažnica revnih,
 Zdravilo bolnih,
 Moč nezmožnih,
 Tišilo viharjev,
 Tolažilo žalostnih,
 Strah preganjavcov,
 Zaklad vernikov,
 Okó prerokov,
 Palica apostelnov,
 Krona marternikov,
 Luč spoznovavcov,
 Lepota devic,

za nas Boga prosí!

Utéha vdov, } za nas
 Veselje vsih svetnikov, } Boga prosi!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i m o.

O Bog, vleci nas k sebi, reši nas, otmí nas vsih nadlog, po môči Jezusa Kristusa. Amen.

Zapiši, o visokočešena roka! svoje rane v moje serce, de bom ljubezin in bolečino v njem zamogel brati: bolečino, de zamorem v tebi vsako drugo bolečino prenašati! ljubezin, de zavoljo tebe vso ljubezin tega sveta zaničujem. Hvala Bogu in Materi Božji! Amen.

Tri molitve k Materi Božji za srečno smert.

O moja Gospa, sveta Marija! per obilno veliki moči, katero ti je Bog Oče po svoji vsigamogočnosti dodelil, te prosim, bodi mi v pomoč ob moji smertni uri, in vso silo mojih nevidnih sovražnikov mogočno od mene odverni. —

O moja Gospa, sveta Marija! per spoznanju in modrosti Božji, s kterima te je Sin Božji napolnil, te prosim, razsvetli in poterdi mojo dušo ob moji smertni uri z lučjo svete vere, de je nobena zmota in nobena nevednost ne zaslepí in v pogubo ne perpelje. — Češena Marija.

O moja Gospa, sveta Marija! per čezobilni ljubezni, s katero te je sveti Duh navdal, te prosim, navdihni me v moji smertni uri s sladkostjo ljubezni Božje, de me ta ljubezin vsiga strahú in britkosti reši, in moje serce z nebeškim tolažilam napolni. — Oče naš. Češena Marija.

Molitev za mertve brate in sestre te bratovšine.

Neskončno usmiljeni Bog! usmili se duš vsih mertvih bratov in sester naše bratovšine, kateri so zavoljo svojih grehov v kraju očiševanja perderžani. Daj, de njih zdihovanje in goreče kopenjenje po odrešenju in po večnim tvojim kraljestvu pred sedež tvoje milosti pride. V nadomestenje tega, kar so tvoji pravici še dolžni, ti darujem vse tisto, kar je tvoj preljubi Sin na zemlji delal in terpel. Sprejmi, o nebeški Oče! njegovo obilno terpljenje in zasluženje za njih zamude in vnémarnosti; sprejmi njegove britkosti, bolečine in rane za krivice, ktere so ti storili; sprejmi njegovo grenko smert za kazni in strahovanja, ktere še prestati imajo. Njegova predraga kri, ki je tudi za nje tekla, naj jih očisti, poživí in iz terpljenja odreši. Skaži jim, o nebeški Oče! svojo neskončno milost, in vzemi

jih k sebi v večni pokoj, de te bodo v nebesih s tvojimi svetniki vred brez prenehanja hvalili in poveličevali. Amen.

Nektere posebne pobožnosti.

1. Devetdnevna pobožnost k Marijnimu Sercu.

Kakor so se apostelni devet dni na prihod svetiga Duha pripravljali, tako tudi bogoljubni ljudje marsikterokrat *devetdnevno* ali devetdnevno pobožnost obhajajo, de bi kako posebno dušno ali telesno dobroto od Boga sprosili. Velikrat je že skušnja pokazala, de ima ta pomoček posebno moč, zaželeno gnado od Boga sprositi.

Kdor tedaj enako pobožnost k Marijnimu neomadežanemu Sercu želi obhajati, postavim, za spreobrnjenje brata, sestre,

očeta, matere, prijatla, za hudobniga sina ali hčer, ali za družiga grešnika, — kdor tedaj to želi, zamore tako le napraviti:

1. Mòli *vsakdanjo darovavno* molitev, kakor je na 33. strani, ter vse svoje dobre dela in molitve po Marijnim presvetim Sercu Bogu daruj.

2. Čuj skoz ta čas še prav posebno pridno nad vsimi besedami, mislimi, deli, de ne bo v njih kej napčniga, pregrešniga ali nečimerniga.

3. Spolnuj vse svoje dolžnosti z avoljo Boga, de bi ti on to dobroto dal doseči, posebno natanko in s čistim namenam. Po svojih okolišinah zamoreš kako dušno ali telesno delo milosti, kako zunanje mertvenje ali zatajevanje počutkov in kako znotranje posebno zatajevanje opravljati, postavim; kako djanje ponižnosti, poterpežljivosti i. t. d.

4. Prejmi, kakor koli okolšine dopustijo, te dni enkrat ali dvakrat svete zakramente, in moli vsak dan nektere molitve k Materi Božji, zlasti tudi mo-

litev „Spomni se, o usmiljena Devica i. t. d.“ ali roženkranc, ali litanije.

5. Povzdigni pri svojih delih in opravih večkrat serce k Marii in po-
toži ji svojo potrebo z naslednjimi ali
druzimi besedami: „O Marija, pribe-
žališe grešnikov! usmili se tega greš-
nika (te grešnice). — Usmiljena Mati,
ne daj, de bi se ta duša pogubila, za
ktero je tvoj Sin umerl! i. t. d.

Če je bolj čisto naše serce, in če
veči naše zaupanje, préd smémo do-
briga nasledka enake pobožnosti pri-
čakovati.

Mlajeve pobožnost,

*ali počéševanje Matere Božje v mescu
velikim travnu.*

Mesec veliki traven (majnik) je Marii
posvečen; nar lepši mesec v letu se če-
šenju nar lepši Device nar bolj spodobi.
De bi pa vérti ta mesec še z veči goreč-
nostjo Marii Devici posvečevali, so papež
Pij VII. z razpisam od 21. sušca 1815

vsim vernim kateri vsak dan skoz mesec v cerkvi ali doma kako pobožno molitev k Materi Božji ali drugo dobro delo opravijo, vsaki krat odpustke za 300 dni podelili, enkrat v mesecu pa popolnoma odpustke, ako ob radovoljnim dnevu gredo k spovedi in sv. Obhajilu in navadno molitev za odpustke v papežev namen (stran 102) molijo. Ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah oberniti.

Kako to pobožnost obhajati, je vernim na voljo dano. Kjer se očitno opravlja, imajo kratke nagovore (pridige), žegen, petje lavretanskih litanij i. t. d.

Pobožnost k Marii

v velikim serpanu.

Tudi veliki serpan je Mariini službi posvečen, ker se v tem mesecu obhaja praznik Marijniga presvetiga Serca. V cvetečim velikim travnu se Marija zlasti časti kakor *Devica* s svojimi nebeškimi cvetlicami čistosti, ponižnosti, pohlevnosti, pobožnosti, in tako dalje; v velikim ser-

panu pa, ki je mesec zorečiga sadja in žita, se Marija zlasti povelečuje kakor gnade polna *Mati* z žegnanim *Sadam* njeniga telesa *Jezus-Kristusam*.

Pobožnost se zamore skupno ali pa posamezno obhajati, in se začenja navadno z naslednjim vodom:

V v o d.

Pridi, sveti Duh, napolni serca svojih vernih in unêmi v njih oginj svoje ljubezni.

V. Pošlji svojiga Duha, in bo vse pre-stvarjeno.

O. In boš obnovil lice zemlje.

M o l i m o.

O Bog, ki si serca svojih vernih z razsvitljenjem svetiga Duha pudučil, dodeli nam, de v ravno tem Duhu, kar je prav, razumemo, in se njegoviga tolažila razveseljujemo. Po Jezusu Kri-stusu, Gospodu našim. Amen.

Nato se molitev k presvetimu Marijnimu Sercu moli, kakor spredej med raznimi molitvami stran 109, in po tem lavretanske litanije na 161. strani.

Češenje svetiga Jožefa

v njegovi sedmeri žalosti in veselju.

1. **O** prečisti ženin Marije Device, častitljivi sveti Jožef! Kolikor velika je bila tvoja znotranja žalost in serčna stiska, ko si mislil svojo neomadežano nevesto zapustiti; tako neizrečeno je bilo tvoje veselje, kadar ti je bil angel veličansko skrivnost včlovečenja Sinú Božjiga razodel.

Zavoljo te tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo, pridobi nam milost, de bo naša duša s pohlevnim tolažilam dobro dopernešeniga življenja in zveličavne smerti zdaj in v smertnih nadlogah s pomočjo Jezusa in Marije razveseljena.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

2. **O** presrečni očak, častitljivi sveti Jožef! ki si bil izvoljen, imeti čast rednika včlovečene Besede; kako hitro se je tvoja žalost zavoljo ubož-

nosti novorojeniga Deteta Jezusa, spremenila v nebeško veselje, ko si zaslišal angelsko petje in si uno prečudno lepo ponočno svitlobo začuden gledal.

Zavoljo té tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo, sprosi nam od Boga gnado, de bomo po dokončanim popotvanju tega življenja, že od telesa ločeni, angelsko petje poslušali in svitlobo nebeškiga veličastva uživali.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

3. O prepokorni spolnovavec povelj Božjih, častitljivi sveti Jožef! predraga kri, ki jo je Dete Jezus, naš Odrešenik, osmi dan v tempelnu prelilo, je tudi tebi serce presunovala; ali ime *Jezus*, ki mu je bilo dano, ti ga je vnovič poživilo in s preobilnim veseljem napolnilo.

Zavoljo te tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo, sprosi nam per Bogu, de bomo še v življenju vsih grehov očišeni, in se na smertni

postelji z nar svetejšim imenam Jezusam v sercu in v ustih veselo iz tega svetu ločili.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

4. O nar zvestejši svetnik, častiljivi sveti Jožef! ki si se vdeležil skrivnost našiga odrešenja: Simeonovo prerokovanje tega, kar bota Jezus in Marija terpeti mogla, te je sicer s smertno žalostjo navdalo; ali daljno prerokovanje od zveličanja neštevilnih duš, katerim ima on v vstajenje biti, te je z zveličanim veseljem napolnilo.

Zavoljo te svoje žalosti in zavoljo tega svojiga veselja nam perdobi od Boga, de bomo med število tistih šteti, ki bodo po Jezusovim zasluženju in po prošnji deviške Matere Marije enkrat častitljivo od smerti vstali.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

5. O prečujoči varh in nar per-serčniši prijatel včlovečeniga Sinu Božjiga, častiljivi sveti Jožef! imel si

veliko skerbí za živež in varstvo Sinú Narvikšiga, zlasti ko si mogel ž njim v Egipt bežati; ali kakšno veselje si pa tudi občutil, svojiga Boga vedno pri sebi imeti in gledati, kako so egip-tovski maliki pred njim na zemljo pa-dali!

Zavoljo te, svoje žalosti in zavoljo tega svojiga veselja nam pridobi, de se učimo, peklenkiga sovražnika od sebe odganjati, zlasti z ogibanjem nevarnih perložnost, de vsak malik po-svetne ljubezni in zmote iz našiga serca zgine; in de se službi Jezusa in Marije čisto posvetimo, le njima živimo in zve-ličano umerjemo.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

6. O angel na zemlji, častitljivi sveti Jožef! Visoko začuden, de ti je Kralj nebes in zemlje pokorin in na tvoje migleje poslušin, si bil sicer v sercu žalostin, ko si na potu iz Egipta zvedil, de neusmiljeni kralj Arhelaj na Judovim vlada; pa od angela vpokojen,

si se vesel z Jezusam in Marijo v Nazaretu vsêlil.

Zavoljo te svoje žalosti in zavolj tega svojiga veselja nam sprosi od Boga milost, kadar bi bilo naše serce iz škodljiviga strahú v stiski, de se mirú dobre vestí razveselimo, z Jezusam in Marijo v sveti varnosti živimo in v sredi nji enkrat umerjemo.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

7. O zgled vse svetosti, častitljivi sveti Jožef! ki si bil brez svojiga zadolženja mladiga Jezusa zgubil, in si ga s perserčno žalostjo tri dni iskal; kako obilno veliko je bilo tvoje serčno veselje, ko si bil Jezusa, svoje pravo življenje, v tempelnu med učeniki zopet našel!

Zavoljo té tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo z ustmi in s sercam, poskerbi za nas, de nikoli več Jezusa s smertnim greham ne zgubimo, in ko bi ga vender kterikrat nesrečno zgubili, de ga z neprenehli-

vim serčnim žalovanjem zopet išemo; de Njega zlasti v svoji smertni uri perpravniga najdemo, nas seboj v nebesa vzeti, de tamkej s teboj vred njegovo Božje usmiljenje vekomaj hvalimo.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

Ko je Jezus začel učiti, je bil okoli trideset let star, in so menili, de je Sin Jožefov.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t e v.

O Bog! ki si po svoji dobrotljivi previdnosti svetiga Jožefa ženina svoje presvete Matere izvolil; prosimo te, dodeli, ki ga na zemlji svojiga pomočnika častimo, de ga tudi v nebesih besednika imamo, — ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Opomin. Kdor te pobožnosti v čast svetiga Jožefa s spokornim sercam opravlja, zamore naslednje odpustke zadobiti:

1. Odpustke za sto dni enkrat na dan.
2. Odpustke za 300 dni vsako sredo celiga leta, vsak dan devetdnevne pobožnosti pred praznikam svetiga Jožefa, in pred praznikam njegoviga varstva tretjo nedeljo po veliki noči.

3. Popolnoma odpustke o poprej imenovanih dveh praznikih, kdor ta dneva svete Zakramente vredno prejme in te molitve obmoli; tudi ob radovoljnim dnevu enkrat v mescu, kdor to pobožnost vsak dan celi mesec opravlja, tisti dan svete zakramente prejme in v namen svetiga Očeta moli. Vsi ti odpustki se zamorejo za duše v vicah oberniti. Pij VII. 9. grud. 1819.

K sv. Alojzju.

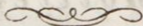
Kdor naslednjo molitev z očenašem in češenamarijo v stanu gnade Božje in pobožno zmoli, zadobi za 100 dni odpustkov, ki se zamorejo tudi za duše v vicah oberniti. Pij VII. 1802.

Molitev.

O sveti Alojzi! ki si z angelsko čistostjo ozaljšan, jest, tvoj nevredni

častivec, zročim tvojimu varstvu čistost svojiga telesa in svoje duše, in te prosim po tvoji angelskočisti nedolžnosti, perporoči me dobrotno neomadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi, vsih devic Devici, v posebno brambo in obvari me smertniga greha. Nikar ne perpusti, de bi se jest tudi z nar manjšim nečistim madežem oskrnil, temuč ko me vidiš v skušnjavi ali v nevarnosti greha, odženi od mojiga serca vse nečiste misli in nag-njenja, zbudi v meni spomin na večnost in na mojiga križaniga Jezusa, vtisni čutilo strahu Božjiga globoko v moje serce, in unêmi mi ljubezin Božjo, de te nasledovam na zemlji in enkrat v nebesih k Božjimu vživanju pridem. Amen.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

O svetê Alogi, ki si z angelsko
čistostjo ozajšala jest, svoj nevarni

Sveti Križev pot

zveličaniga Patra

Leonarda Portu-Mavriškiga

iz ojstrejšiga Reda sv. Frančiška.*)

Pisavic bukvic svetiga Križeviga pota.

**Razložik, začetik in vrednost
sv. Križeviga pota.**

Sveti Križev pot je spomin tistiga težavniga pota, po katerim je naš Zveličar hodil, ko je od Pilatuževiga dvora, kjer je krivično k smerti obsojen bil, težki križ na goro Kalvarjo nesel. Ker je naš Gospod na tem potu pod težkim

*) Ta Križev pot, že med natisovanjem teh bukvic privzét, je bil leta 1842, 4. vel. serp. od visokočast. Sekovskega škofijstva v nemškem jeziku poterjen, in je tukaj poslovenjen pri-djan.

križem neznano veliko terpljenja, bolečin in žalosti preterpel, se ravno zato ta pot imenuje: „*Pot svetiga križa*,“ ali „*Križev pot*,“ „*pot Kalvarije*,“ „*pot bolečin in žalosti*.“

Ker je naš Odrešenik na tem potu dvanajstkrat zaderžan, po smerti pa dvakrat prenešen bil, s križa namreč v naročje svoje prežalostne Matere, potem pa v grob, zato se tudi sveti Križev pot v štirinajst Postaj ali Štacionov razdeluje.

Bere se ¹⁾, de je Marija Devica, potem ko je bil Jezus v nebesa odšel, ves čas svojiga življenja tiste kraje obiskovala, na katerih je njen Sin terpel in čudeže delal. Te misli je tudi bil Leon Papež X. ²⁾. Pobožna Sestra Marija Agreda ³⁾ tudi perpoveduje, de Marija, naša preljuba Mati, ni nikoli prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in de je

¹⁾ Lib. 6. Revelat. c. 16. — ²⁾ Breve Regulam profitentibus. — ³⁾ Demit. Civ. Dei. p. 3. lib. 8. Cap. 28.

ondi z žalostnim sercam preišlovala kako grozovitne martre je mogel terpeti njen Sin. Po tem takim se smé rêči in terditi, de je Marija Devica nar perva sveti Križev pot obiskovala, in to pobožno vajo ali andoht začela.

Obiskovanje svetiga Križeviga pota je preišlovanje britkiga terpljenja našiga Gospoda Jezusa Kristusa per slehernim štacionu. Kakó perjetno je to preišlovanje pred božjimi očmi, se ne more prav dopovedati in ne popisati. Sveti Bonaventura ⁴⁾ pravi: „*Nobena pobožnost ne obudi toliko svetih želja, kakor preišlovanje terpljenja, križa in smerti našiga Gospoda Jezusa Kristusa. O prečudno terpljenje! po kteriga preišlovanji se duša takó visoko povzdigne, de ne le samo angelam enaka, temuč vsa božja postane.*“ Sv. Frančišk Salezi pravi, de se po preišlovanji Kristusoviga terpljenja nar

⁴⁾ Stimul. Divin. amor. C. p. 1.

popred ljubezen Božja v naših sercih vžge; zato ga imenuje nar bližnjo pot k vsim čednostim in k nedolžnemu življenju. Sv. Albert,*⁾ imenovan Veliki, uči, de je premišlovanje Kristusoviga terpljenja bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo celo leto ob suhim kruhu postil, do kervi gajžlal, ali bós v svete dežele na bóžjo pot hodil.

M o l i t e v

pred svetim Križevim potam.

M o l i m o.

Začni, prosimo, Gospod, s svojim duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz Tebe začnó, in iz Tebe začete tudi v Tebi dokončajo. Po Kristusu Gospodu našim. Amen.

*⁾ Roset. Exercit. 1.

Darvanje

svetiga Križeviga pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim Te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz celiga serca, de sim kdej Tebe, o nar večí dobrota! razžalil. Darujem Ti ta sveti Križev pot k Tvoji časti v spomin tistiga težavniga pota, po katerim si zavoljo mene uboziga grešnika hodil. Jez želim vsih odpustkov se vdeležiti, kateri so za sveti Križev pot podeljeni, torej tudi želim, vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim Te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, de s tem svetim Križevim potam v tem življenji tvojo milost, v pri-

hodnjim pa večno veselje zaslužiti zamorem. Amen.

Ako še nisi odpustkov Bogu daroval, za ktere mu jih darovati želiš, de bi jim k pridu peršli, mu jih zdaj daruj.

Per nekterih štacionih se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne mora sam záse več kakor le en sam popolnoma odpustik zadobiti, toraj naj prvi popolnoma odpustik sebi v prid oberne, druge pa za duše v vicah Bogu daruje, kakor postavim: za dušo svojiga očeta, matere, brata, sestre, prijatla, ali kteriga družiga i. t. d.

I. Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojiga nedolžniga Jezusa, s katero je On krivično sodbo brez vsiga zgovarjanja poslušal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnive in

krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojiga jezika, s katero si se večkrat zoper Boga, in svojiga bližnjiga pregrešil, je sodnika oslepila, de je nedolžniga Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s sercam kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogimu grešniku! Boš le tedej za nevredno (hudobno) stvar ječo, štrike, ketne in tepenje terpel? in k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sim s svojim jezikam storil. Jest jih tedej obžalujem, in kličem k Tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, s kakšnim veseljem
in radovoljnim sercam dobrotljivi
Jezus sveti križ objame, in kakó
poterpežljivo tepenje in suvanje
malopridniga ljudstva prenaša! Ti
pa poln nevolje in nepoterpežljivi-
vosti bežiš pred križem, kar je
mogoče! Kaj ne veš, de se ne
more brez križa nebeško veselje
zadobiti? Oh! objokuj svojo sle-
poto, obrni se k svojimu Gospo-
du, zdihni in reci k njemu:

Ne Tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ! kateriga so moji grehi Tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni svojo gnado in mōč, vse križe objeti, ktere sim s svojimi grehi zaslužil. Stori, de bom svoj križ voljno objel, in se tako od svetá ločil; daj mi tako ljubezen do križa, de bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in želel: *terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Štacion.

Jezus pade prvič pod križem.

Ů. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odréšil.

Poglej, in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelíte kervi ves oslavljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z nogami poteptan in suvan! Vender ni žalovanja ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnáš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jest nar bolj zaverženi grešnik klečím pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sim padel! kolikrat sim se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni svoje rame, podaj mi svoje roke! Pomóč, o Jezus! pomoči per Tebi išem, de vès

čas svojiga življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in de takó v svoji zadnji uri svoje zveličanje upati zamorem.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. Štacion.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Mariino serce, kader sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče k tebi Marija. — „Kaj hudiga ti je storila moja Mati?“ te vpraša

Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in martro terpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedej, in zdihni s svojim sercam:

O božji Sin Marije! o presveta Mati mojiga ljubeznjiviga Jezusa! ves raztert in ponižan klečim per vajnih nogah. Jest sim tisti zdajavic, s svojimi grehi sim brusil meč, kateri je vajno serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, de nikdar več ne bom grešil, temuč de bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan premišloval in objokoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. Štacion.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Spomni se, de si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves podveržen, ki svoje križe, ne iz serca, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh! zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojiga tako obloženiga Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubeznjivi Oče poslal. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojimu Bogu za-nje hvaležniga se skazovati; prosi ga tako le:

O ljubeznjivi Jezus! jest Te zahvalim za toliko perložnost, ktero mi daš, de bi za-te terpeti, in za-se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkiga pergodilo, s poterpežljivim sercam prenesti, in s tem večniga veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus! de bom tukej s Teboj jokal in terpel, potlej pa s Teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. Štacion.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Ÿ. Molimo Te! o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Poglej, in premisli v tem pertu sveto obličje svojiga Zveličarja ! Ljubi Jezusa, in skoz to ljubezen vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazam v svojim sercu živel, in z njim v večnost pojdeš ! De tedej to gnado zadobiš, prosi svojiga Boga, in rêci :

O moj žalostni Jezus ! prosim Te, vtisni v moje serce sveti obraz svojiga obličja, de bom brez nehanja na Te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval. O Jezus ! s kruham tvojiga terpljenja hočem svojo dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej solze točile nad svojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

VII. Štacion.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, kako Jezus, tvoj
Bog in Gospod, zopet na zemlji
leži, ves oslavljen od velike bo-
lečine, zmartran in zaničevan od
sovražnikov. Premisli, de tvoja
prevzetnost je Jezusa poterla, in
ga na zemljo vergla, ter je pre-
nesti ne more. Oh, zapusti svojo
ošabnost, ne bodi več tako na-
puhnjen! Spokori se, in skleni
ponižnejši biti. Reci s skesanim
sercam :

O prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, de na zemlji pod težo križa ležiš; vender Te molim in častim, kakor svojiga mogočniga, večniga Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi iz mojiga serca vso ošabnost, de bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako Tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemal, de bom s tem gnado zadobil, tudi s Teboj v nebeškim kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žené.

Ů. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, in prevdari v svojim sercu, kako veliko uzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojiga ljubeznjiviga Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker tako nehvaležen ostaneš, in ne nehaš njega žaliti. Kakó moreš v premišlovanji njegove grozovitne martre terdovraten biti? Poglej, kako milostljiviga in ljubeznjiviga se Jezus proti tem revnim ženam skaže! vzemi k njemu svoje zaupanje, in zdihni s sercam:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, de se moje serce ne raztopí od solz velike žalosti? Solzé, oh, Jezus! prosim, solzé prave pokore, in serčniga usmiljenja mi daj, de z objokanimi očmi in s skesanim sercam, tiste gnade deležen postanem, ktero si

tem revnim ženam skazal. Oh Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči: poglej me uboziga grešnika, de bom tudi jest poln tolažila na zadnjo uro Tebe viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. Štacion.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus, On krotka in nedolžna ovčica, od judov in ajdov, kakor od steklih volkov tepen, suvan, sem

ter tje po terdih kamnih vlečen.
O nesrečni greh, ki samiga Sinu
 božjiga tako grozovitno martraš!
O grešnik, ni morebiti tvoj ves
 poterti, in zmartrani včlovečeni
 Bog vreden tvojih solz? **Oh!** rêci
 tedej ves objókan:

O vsigamogočni Bog! kateri
 nebo in zemljo z enim perstam
 deržiš, kdo Te je tako neusmi-
 ljeno vergel? **Oh!** nobeden drug,
 kakor moja pregreha, v katero
 sim tolikrat zopet padel. Moja
 hudoba ni jenjala grehov delati,
 in zato se je množilo tvoje ter-
 pljenje. Tode poglej, o Jezus!
 per tvojih nogah zdaj klečim s
 skesanim sercam, in terdno skle-
 nem, svoji hudobii konec storiti.
Z objokanimi očmi ti tavžent in
 tavžentkrat obljubim: nikdar več

nočem grešiti. O moj Bog! nikdar več, nikdar več.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. Štacion.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, o duša! kako je Jezus, zunej na svojim životu ves ranjen in stepen, tudi znotraj z grenkim žolčem martran. Pogledaj, kako On tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v oblačilu s svojo nagostjo plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojiga Jezusa brez usmiljenja pogledati?

Oh! verzi se k nogam svojiga naziga Jezusa, in rêci k njemu:

O žalostni Jezus! kakó velik razločik je med Tabo in mano! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit; jest pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj ták želim biti. Oh, jest nisim na pravim potu! O Jezus! pelji me Ti na pravo cesto. Stori, de mi bodo vse sladnosti (lušti) tega svetá grenke in zoperne, de bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in de tako vreden postanem, s Teboj večno veselje vživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. Štacion.

Jezus je na križ perbit.

Ů. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kader so judje njegovo mesó, kite in žile z žebli prevertali. Oh! kako je to, de se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, de tvoji grehi tako neusmiljeno tvojiga Zveličarja martrajo? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe, in rêci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so Tebe na križ perbili, stori s svojo gnado, de bodo vse moje

hude želje, in občutki na tvoj križ nabiti in tamkej umorjeni, de bom, v življenji in v smerti s Teboj križan, tudi s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. Štacion.

Jezus umerje na križi.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

℞. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Odpri tukej svoje oči, in pre-mišluj svojiga z žeblji na križ perbitiga Jezusa. Poglej vse blede obličje božje. Poslušaj, kako prosi odpušenja tistim, kateri ga križajo, in žalijo. Razbojniku obljubi ne-beško kraljestvo, izroči svojo Ma-

ter Janezu, perporoči svojo dušo nebeškemu očetu, poslednjič tudi umerje z nagnjeno glavo. Tako je tedaj moj Jezus umerl? RÉS, umerl je na križi, in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi preč, kakor le s ponižnim in skesanim sercam. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! jest vem, in spoznam, de so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim Tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kader Te slišim, tudi za tiste prositi, kateri so Tebe križali. Kaj hočem tedaj za Te storiti, ker si Ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus! jest sim perpravljen, in

voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdej razžalili. Rés, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede zaslišati: „*Še danes boš z menoj v paradizu.*“

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. Štacion.

Jezus je s križa snet, in v naročje Marije položen.

Ÿ. Molimo Te! o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, kako ojster je bil meč, kateri je serce žalostne Materere prebodel; kader je ona svo-

jiga mertviga Sina v svoje naročje vzela. Vidila je njega vsiga ranjeniga in kervaviga. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v svojim sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kteri je Jezusu življenje vzel, in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k nji tako :

O Kraljica vsih marternikov! kdaj bom vreden, de bi prav zapopadel tvojo žalost in martro? **Kdaj bom zadobil gnado,** tvojo žalost v svojim sercu nositi, in s teboj terpeti? **O vélika Gospa!** sprosi mi to gnado, de noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kteri so

tebi tako žalost storili; de bom, ves skesan in spokorjen, v zaupanji in ljubezni za-te umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. Štacion.

Jezus je v grob položen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje, in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, kader jim je bil Jezus odvzet, in v grob položen. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, kader je iz naročja svojiga lju-

beznjiviga Sina zgubila. V pre-
mišlovanji leté njene žalosti in
njeniga terpljenja se moraš rés
sramovati, de si per objiskovanji
tega Križeviga pota tako malo
usmiljenja občutil. Oh! zbudi svoje
serce saj zdaj per tim zadnjim
štacionu. Kušni s častjo kamen sv.
groba: položi v duhu vanj svoje
serce, in reci k svojimu mertvi-
mu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si
tako kervavo pot iz ljubezni do
mene storil, v tim grobu ležijo-
čiga Te častim, in molim. Oh!
jest želim in vošim Tebe v svo-
jim sercu zapertiga imeti, de bi
s teboj sklenjen, po tem svetim
Križevim potu k novimu življenju
vstal, in se v tvoji gnadi iz tega
sveta ločiti zamogel. Po zaslu-

ženji tvojiga terpljenja, kteriga sim premišloval, dodeli mi, de bo na zadnjo uro tvoje sv. Rešnje Telo moja popotnica; de bojo moje zadnje besede: *Jezus, Marija, Jožef!* in de svoje zadnje zdihtovanje s tistim zdihtovanjem sklenem, s kterim si Ti na sv. križi svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi, z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavoljo Tebe umreti, in potlej s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

M o l i t e v.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s ktero si svojiga

Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svét poslal, in s katero je On skoz svojo britko martro, in grenko smert mene odrešil, Ti darujem ta sv. Križev pot, kteriga sim s tvojo gnado objiskal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni, in drugim podeljene gnade, za odpušanje grehov celiga sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa za ktere sim v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje Kristusa svojiga Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogimu grešniku! Amen.

Nekteri na zadnje tudi molijo *6 Oče našev in 6 Češena si Marij*. Ako ravno je ta navada dobra in pobožna, vender ni ravno potrebna, temuč samo premišlovanje terpljenja našiga Zveličarja je k zadobljenju od-

pustkov potrebno, in le to je cilj in konec sv. Križeviga pota.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

P e s e m

per svetim Križevim potu.

Oh, pridite stvari!

Kaj, glejte se godí!

On, kter' nas vse živi!

Strašno za nas terpi.

1. Štacion.

Razgajžlan, zapljuvan,

Iu kronan, zasramvan;

Pred sodbo je peljan,

Nedolžno v smert izdan.

2. Štacion.

Glej, križ mu naložé

Na ranjene ramé,

Oh, Jagnje božje gré,

In nese vsih dolgé.

3. Štacion.

Opešal je v močéh,
 Podre ga križ, naš greh,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leži potert na tléh.

4. Štacion.

Oh, žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin;
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. Štacion.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

6. Štacion.

S pertam Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkiga.

7. Štacion.

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét;
 O, jenjaj, grešni svét!
 Ponavljat' greh preklét!

8. Štacion.

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za Mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih serc solzé.

9. Štacion.

Oh, Jezus omedlí,
 Pod križem spet leží;
 Naj vender se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spí!

10. Štacion.

Ko pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

11. Štacion.

Na križ ga položé,
 Razpno roke, nogé,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

12. Štacion.

Na križi tam visi ,
 Oh, sveta teče Kri!
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

13. Štacion.

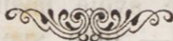
Maria, k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinu častim.
 Z vama, dokler živim,
 Rad jokam in terpim.

14. Štacion.

Za naš greh mertviga
 Molímo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojiga serca.

*

O Jezus! hvala zdej
 Ti bod' ino vselej;
 Skoz svojo smert nam dáj,
 Te ljubit' vekomaj.

PERSTAVIK.

Ura katoliškiga kristjana.

Ura je ena. *En* Bog je, *En* Gospod, ki je stvaril nebó in zemljo in vse, kar je. *Ena* je previdnost Božja; po ti previdnosti sim tudi jest v takim stanu; naj se izide volja Božja! — *Ena* reč je k zveličanju potrebna, g n a d a b o ž j a, ktera se zgubi tudi z *Enim* samim smertnim greham. Le *Eno* samo dušo imam; če to zgubím, je vse zgubljeno! Le *Ena* sama prava cerkev je; le *En* sam Zveličar Jezus Kristus; *En* poglavar svete cerkve, rimski papež, zdaj Pij IX.; pred njim jih je bilo že 258.

Ura je dve. *Dve* ste zapovedi ljubezni: Ljubi Gospoda svojiga Boga iz celiga svojiga serca, iz cele svoje duše, iz cele svoje misli, in iz vse svoje moči; — ljubi svojiga bližnjiga kakor sam sebe. *Dvojna* je sodba,

posebna in vesoljna. *Dva* kraja bota na vekomaj terpela: pekel za pregrešne, nebesa za bogoljubne. *Dva* studenca božjiga razodenja imamo: sveto pismo in besedno zročilo. *Dve* zavezi ali testamenta imamo, staro do Kristusa, novo po Kristusu. *Dvojin* je greh, smertni in odpustljivi. *Dvojni* gosposki mora vsak kristjan pokorin biti, duhovski in deželski.

Ura bije tri. *Tri* božje peršone so: Bog Oče, Bog Sin, Bog sveti Duh, — vse tri en sam Bog. Angeli in zvoljeni duhovi mu neprenehama pojo: Svéti, svéti, svéti Gospod Bog nebeških trum! — *Tri* so božje čednosti: vera, upanje, ljubezin. *Tri* so nar imenitniši dobre dela: Molitev, post, milovšina.

Ura udari štiri. *Štiri* so poslednje reči: smert, sodba, pekel, nebesa. *Štiri* so poglavitne čednosti: modrost, zmernost, pravičnost in serčnost. *Štirje* so v nebo vpijoči grehi; Bog nas vari vanje pasti!

Ura pet. *Pet* imamo cerkvenih zapoved. *Pet* je bilo modrih devic; Gospod jih je seboj v večno veselje vzel; *pet* je bilo neumnih, so terkale in terkale; pa Gospod jim ni odperl nebeških vrat. *Pet* reči je k zakramentu sv. pokore potrebnih, če tudi le ene same letih nimaš, je nevredna tvoja spoved.

Ura je šest. *Šest* je grehov zoper sv. Duha. Vari se jih, ker ne bodo lahko kterikrat odpušeni — ne na tem, ne na unim svetu, uči sveto pismo.

Ura sedem. *Sedem* je svetih zakramentov; ne pozabi tretjiga in čertertiga pogosto prejemati! *Sedem* je naglavnih grehov, ki so studenci vse nesreče. *Sedem* je telesnih déel milosti; peto imaš večkrat perložnost spolnovati. *Sedem* je dušnih déel milosti: 1. Grešnike svariti; 2. Nevedne podučiti; 3. Dvomljivim prav svetovati; 4. Žalostne tolažiti; 5. Krivico voljno terpeti; 6. Tistim, ki so nas razžalili, iz serca odpustiti; 7. Za žive in mertve

Boga prositi. Vsaki dan imaš perložnost, katero teh dél deliti. *Sedem* je darov sv. Duha; *sedem* poglavitnim greham nasprot postavljenih čednost: Ponižnost, radodarnost, ljubezin, čistost, zmérnost, poterpežljivost, gorečnost v dobrim.

Ura bije *osem*. *Osem* je zveličanskih čednost: Zveličani so ubogi v duhu, zveličani krotki, zveličani žalostni, zveličani lačni in ženji pravice, zveličani usmiljeni, zveličani čistiga serca, zveličani mirni, zveličani, kateri zavoljo pravice preganjanje terpé, ker njih je nebeško kraljestvo.

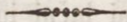
Ura udari *devet*. Okoli *devete* ure, po judovskim številu, je umerl Jezus na križu, po našim pa ob treh popoldne. *Devet* je ptujih grehov.

Ura je *deset*. *Deset* zapoved je Gospod Bog na gori Sinaju dal, in Jezus nam jih je bolj natanko razložil. Kdor po zapovedih živi, bo zveličan.

Ura je *enajst*. Ob *enajstih* so

bili poslednji delavci v Gospodov vinograd poklicani. O Jezus, daj mi, de klicanja v tvoj vinograd ne preslišim!

Ura je dvanajst odbila. *Dvanajst* je apostelnov Gospodovih: Peter, Andrej, Jakob starši, Janez, Tomaž, Jakob mlajši, Filip, Jernej, Matevž, Simon, Juda Tadej, Matija. *Dvanajst* členov, ali delov ima apostolska vera.

Zijalostim v premislik.

Ko so bile pričujoče bukvice že blizo konca dopisane, me je samopašno čenčanje dvéh vétrastih žensk v neki prav preklicani oštarii, ko sim mem šel, globoko v serce zbolelo, in nagnilo, takim, ki brez sramožljivosti z drugim spolam žlobodrajo, te le besede sv. Tomaža v premislik zapisati.

Povej mi ljubi brat, (ljuba sestra)! kaj pomaga, in čimu je sem ter tje letati, povsod veliko viditi in slišati; v nebeško kraljestvo pa ne priti?

Blagor človeku, kateri svoje serce in svoje misli pred vsim razgubljenjem

váruje, se berž spét zdihovaje sam v sebi zbere, in Boga za odpušenje prosi.

Gorje tebi, kateri velikrat od doma hodiš, čas po nepridnim tratiš, in druge pohujšuješ!

Kdor je rad domá, in Bogu na skrivnim služi, in veliko móli in svete bukve piše, in pridno sveto pismo bere, in z omečenim sercam svete reči pre-mišluje; tak ima dovolj mirú.

Kdor prazno postopa in čenčá, ga je treba ostro posvariti in od občnih pogovorov ločiti, de tistih, kateri so radi priprostiga in otročjiga serca, morebiti ne zapeljá, in jih s svojo nečimernostjo v besedi in v djanju ne pohujša in ne zmoti.

O ti, ki imaš rad nerodno veselje in napčne šale, boj se prihodniga terpljenja, v katerim boš mogel za vsako nemarno, nespametno besedo, za vsako hudobno misel veliko prestati.

Veliko boljši se je tedaj zdaj bati in varovati in spokorne solze točiti, kakor pa na unim svetu za vsak smertni

greh v družbi hudobnih od hudičev jé-
čenimu in mučenimu biti. Gotovo de ni
šala, ne igra v večnim peklenkim ognju
goreti, iz kteriga nobena roka ne more
rešiti.

Kdor bi si to prav k sercu vzél,
in zvesto večkrat premislil; kmali bi
vse posvetno zaničeval, in vse telesne
slasti studil, de bi po svoji smerti več-
nimu terpljenju odšel, in nebeško veselje
dosegel.

Gorjé jim že zdaj, pa še bolj v
prihodnje, kteri za sodbo Božjo malo
marajo, in jim skorej vse malo dé, ker
uniga terpljenja na svojim životu še ne
občutijo (kteriga kmali v svoj lastni strah
in v svojo lastno grozo občutili bodo)!

OBSER.

	Stran
Nektere besede od bratovšin	3
Začetik matere bratovšine Marijniga presveti- ga Serca	8
Namen te bratovšine	16
Začetik bratovšine Marijniga Serca pri svetim Petru v Ljubljani	18
Postave Šent-Peterske podružnice	19
Kaj se družnikom te bratovšine posebno per- poročuje	22
Odpustki za družnike Marijniga Serca	24
Še nekteri opomini	26

Pobožne molitve in opravila.

Memorare sv. Bernarda	31
Zjutranje molitve	32
Darovavna molitev	33
Večerne molitve	34
Vsak dan obuditi	37
Sveta maša	39
Zakrament sv. pokore	63
Jezus govori duši od potrebe večkratne spovedi	63

	Stran
Molitev pred spraševanjem vesti	68
Spraševanje vesti	69
Molitev za resnično obžalovanje grehov . . .	78
Djanje obžalovanja	79
Sklep se poboljšati	80
Molitev napčno sramožljivost na spovedi pre- magati	81
Molitev po spovedi	82
Sklepna molitev	83
Sveto Obhajilo	85
Besede Jezusove k duši, ki je k sv. Obhajilu namenjena	85
Moliteve pred sv. Obhajilam	91
Tri božje čednosti	91
Molitev sv. Tomaža	94
Molitev sv. Bernarda	95
Namen per sv. Obhajilu	97
Po sv. Obhajilu	98
Molitve po sv. Frančišku Salezju in Alfonsu Ligvorju	98
Molitev za odpustke	102
Besede Jezusove do duše po sv. Obhajilu . .	104

Razne molitve.

Molitev k presvetimu Marijnimu Sercu . . .	109
Pohvala k presv. Sercama Jezusa in Marije .	111
Darovanje samiga sebe Marii	112

	Stran
Molitev za Marijno brambo in prošnjo	113
Molitev sv. Terezije za spreobrnjenje grešni- kov	115
Za blagor sv. Cerkve	116
Za blagor škofije	117
Za ohranjenje sv. vere v domovini	118
Za razširjanje sv. vere	119

Cerkvene molitve.

Za spokorniga duha	120
Za odpušenje grehov	121
Zoper hude misli	121
Za dar čistosti	121
Za ponižnost	122
Za poterpežljivost	122
Za keršansko ljubezin	122
Besede Jezusove do duše od nevredniga Ob- hajila	122

Obiskovanje sv. Reš. telesa.

Besede Jezusove do duše od obiskovanja sv. Rešnjiga telesa	126
Pobožnost pred sv. Reš. telesam	130
1. Pozdravljenje Jezusa v narsvetejšim Za- kramentu	131
2. K Jezusovim Sercu	134

	Stran
Molitev k Jezusovimu Sercu za dar čistosti	139
Litanije od presvetiga Jezusoviga Serca	140
Molitev	146

Počesevanje Marije pred njenimi altarji,

zlasti za popoldansko opravilo	147
Litanije od presv. Marijniga Serca	147
Molitev	150
Serčna molitev k Materi Božji, si jo mater izvoliti	151
Deset pozdravljenj k presv. Marijnimu Sercu	154
Pesem k Marijnimu Sercu	158
Lavretanske litanije z molitvami	161
Litanije od žalostne Matere Božje	175
Molitev	177
Tri molitve k Materi Božji za srečno smert .	178
Molitve za ranjce brate in sestre te bratovšine	179

Nektere posebne pobožnosti.

Devetdnevna pobožnost k Marijnimu Sercu .	180
Mlajeva ali majnkova pobožnost	182
Pobožnost k Marii v velikim serpanu	183
Češenje sv. Jožefa	185
Molitev k sv. Alojzju	191

Sveti Križev pot.

Stran

Razložik, začetik in vrednost sv. Križeviga pota	192
Pesem per sv. Križevim potu	224

Perstavek.

Ura katoliškiga kristjana	225
Zijalostim v premislik	229

Opomin. Ako bo kej dobička pri teh bukvicah, se bo razun spisnih stroškov obračal za sv. maše, ki se beró za spreobrnjenje grešnikov in za žive in mertve brate in sestre pri bratovskim altarji pri sv. Petru v Ljubljani. Kdor tedaj bukvice kupi, se bo ob enim tudi te duhovne dobrote vdeležil.

Založila bratovšina Marijniga Serca.

Natisnil Jožef Rudolf Milic.

